

Nr. 1 (114) 2007. gada janvāris

Jaunpiebalgas pagasta pašvaldības izdevums

Paņemiet līdzī no šīsdiēnas ziediem
Sarkano rozi ar ērkšķainu kātu,
Lai līdz tālajiem rudens rietiem
Gaismu un spēku dvēselē krātu!

Laulības noslēguši

Ira Karpova un
Mārtiņš Denis.

Apsveicam jauno ģimeni!

Kā eņģelītis balts
Mazs bērniņš piedzimis,
Un laimes krekliņā
Ir mājās ienācis.

Dzimis Mikus Lūlēns

Apsveicam vecākus!

Dieva svētību, laimi, veselību un pārticību Jums katram,
"Avīzes Piebaldzēniem" lasītāj, Jaunajā – 2007. – gadā!

Patiesā cieņā – Zane un Vēsma

PAVĒROSIM JANVĀRI

- * Silts janvāris atnesot siltu maiju. Ja janvāris ar sniegu skops, tad marts būs jo devīgs.
- * Puteņains un dziļš janvāris vēsta slapju vasaru.
- * Kāds janvāris – tāds jūlijs: ja janvārī sauss un auksts, tad jūlijs sauss un karsts.
- * Ja janvāra rītos salst deguns, tad gaidāma karsta vasara.
- * Lietus janvārī nenes svētību augļiem.
- * Kad koki janvāra mēnesī apsarmo, tad gaidāma auglīga vasara.
- * Ja janvāris ir stipri auksts, tad būs laba raža nākamajā gadā.
- * Kad miksts janvāris, tad slapjš pavasaris.

MAKŠĶERNIEKU ZINĀŠANAI

Dienas, kad ķeras ļoti labi –
janvārī – 3., 4., 15., 16., 17., 18., 19., 20., 21.
februārī – 3., 4., 14., 15., 16., 17., 18., 19.

Dienas, kad ķeras labi –
janvārī – 1., 2., 5., 11., 12., 13., 14., 22., 23., 24., 25., 26.
februārī – 1., 2., 5., 10., 11., 12., 13., 20., 21., 22., 23., 24.

(No "Makšķernieka gadagrāmatas 2007")

ŠAJĀ NUMURĀ:

- Ziņas no pagasta padomes
- Ciemos pie Valsts prezidentes
- Mācītājam Edgaram Jundzim – 100
- Māksliniekam Kārlim Miesniekam-120
- Ziņas no mežniecības
- 2006. gads pagasta bibliotēkā
- No vides projektiem
- Skolas ziņas

2007.gads – Cūkas gads

Mēs jau it kā esam sagaidījuši šo gadu kā Cūkas gadu, tomēr precizēsim, ka Zodiaka apla pēdējā dzīvnieka gads iestāsies tikai 18. februārī un turpināsies līdz 2008. gada 6. februārim. Pagaidām vēl dzīvojam Suņa gadā. 2006. Suņa gads rit Uguns zīmē. Tas nozīmē, ka Uguns Suns ir ar neierobežotu enerģiju, valdzošs un neatkarīgs.

KĀ DEBESS TIKA SADALĪTA ZODIAKOS

Kad Haldejas gani savu debess novērošanu pirmo reizi sasaistīja ar kaut ko līdzīgu matemātikai, viņi secināja, ka saule savā ritējumā pie debess izdara noslēgtu apli, pavasarī atgrieždamās it kā savā izejas punktā, kad tās stari atkal sāk kļūt arvien siltāki. Lai būtu vieglāk aprēķināt, kā tas notiek, šie Haldejas gani sadalīja debess velni divpadsmit daļās, kuras nosauca par zodiakiem, līdz ar to radīdami arī pirmo gada ciklu, sasaistot to ar saules atrašanos vienā vai otrā nodalījumā.

Šie divpadsmit zodiaki toreiz bija tas pats, kas tagad ir mūsu mēneši, tikai zodiakālais mēnesis pilnīgi nesakrīt ar kalendāra mēnesi.

Mežāzis 22.12.- 20.01.

Ūdensvīrs 21.01.- 20.02.

JANVĀRIS – ZIEMAS MĒNESIS

- 1. janvāris – Jaungada diena
- 6. janvāris – Zvaigznes diena
- 20.janvāris – Janvāra barikāžu aizstāvju atcere (1991)
- 26.janvāris – Rīgas asiņainā svētdiena (1905)
- 26.janvāris – Latvijas de jure starptautiskās atzīšanas diena (1921)
- 28.janvāris – Dr. Kārļa Ulmaņa Draudzīgā aicinājuma diena (1935)

FEBRUĀRIS – SVEČU MĒNESIS

- 2. februāris – Sveču diena, Ziemas Māra
- 7. februāris – Latvijas Zinātņu akadēmijai 60 (1946)
- 16.februāris – Lietuvas Republikas proklamēšanas diena (1918)
- 20.februāris – Metenis
- 21.februāris – Pelnu diena

Jau izsenis pastāv tradīcija - Ziemas-svētku eglīti mājās turēt līdz pat Zvaigznes dienai, ja vien karstums to nav nobirdinājis jau tūlīt pēc Jaunā gada sagaidīšanas. Šogad eglīte vēl Zvaigznes dienā bija skaista – kāda pirms pāris nedēļām ienesta. Lēni un kārtīgi saliku papes kārbās vecās un jaunās eglu mantiņas, eņģelmatiņus un pāri palikušās svečītes. Jā, kādu sveci vairāk nācās šogad aizdedzināt Aizsaulē aizgājušajiem. To nekad balsī nesaku, tikai tā klusi iedomājos, mēģinot svečītes nolikt taisnāk un tālāk no siltās krāsns, lai ilgāk deg. Domās vēlēreiz atvadījos no saviem tuvajiem un darba un dzīves gaitās satiktiem un iepazītiem cilvēkiem. Esmu sapratusi, ka nav jēgas jautājumam – kāpēc tam tā vajadzēja notikt? Tam Visu Augstākajam tas labāk zināms. Tikai žēl, ka pēc tam saprotam, cik svarīga vai nozīmīga vieta šiem cilvēkiem bijusi mūsu dzīvē... Tā vienmēr kāds darbiņš (kā šoreiz eglītes nopušķošana) ir tāda pāris stundu sevis sakārtošana – maza, bet nepieciešama pašrevīzija domās un jūtās.

Šogad īpaši izjutu, cik dzīva, pat alkaina cilvēkiem ir vajadzība pēc siltā, atklāta, uzmundrinoša vārda. Vienkārši tā, no sirds. Atceros, ka Andas Līces grāmatā “No sniega uz ziediem” izlasīju: “Ir cilvēki, kas šlakstās ap sevi ar smiekliem, jokiem un mīļām uzmanības zīmēm. Viņi satur kopā centrēdzes spēku projām rautos. Bez viņiem pasaule būtu pelēka un garlaicīga. Ap viņiem citi riņķo kā bites ziedu laikā ap liepu.” Jā, ir tādi cilvēki mums visapkārt. Patiesībā es uz viņiem skatos ar apbrīnu, un kad viņi ir tuvumā, gribas tikšanās mirkļus paildzināt. Kopā ar viņiem var smieties un raudāt, strīdēties un pārliecināt, viņi pamana, ieklausās tevī, interesējas un rūpējas. Viņi ir mūsu labākie un īstākie draugi. Kad draugi ir ar mums, ir it kā spīdētu saule, pat tad, ja debesis ir apmākušās un līst ziemīgs lietus.

“(Ne)dzīvojam Āfrikā – sals (ne)nāks un (ne)snigs(?)”- gribētos šādi uzdziedāt latviešu barda Kaspāra Dīmitera seno laiku hitu, redzot, kādu pārsteigumu un veselu rindu pārdomas, minējumu un secinājumus izraisījuši Latvijā tik nepierasti siltā, lietainā un, ja tā var teikt, rudenīgā ziema. Nav iemesla neticēt Valsts hidro-meteoroloģijas aģentūras informācijai, ka pēdējoreiz mūsu valstī tik “liels” aukstums bijis pirms 70 gadiem. Tātad jāsāk domāt, ka globālā zemeslodes sasilšana notiks tik strauji, ka jau šajā gadsimtā dzīvosim mūžīgā vasarā. Kaut arī esmu gatava pie šīs domas pierast, tad tomēr vēl negribu no savas garderobes izmest velteņus, ausaines, dubultos dūraiņus, par kažokiem nemaz nerunājot. Pārāk bieži mēs katrs esam kā lietus mākonis, krusa vai, jā, tā pati vētra, kas daudzus Kurzemē atstāja tumsā. Vispār viss pēdējā laikā notiek pārāk vētraini... Labāk būt ziedošai, medainai liepai, ap kuru cilvēki riņķo kā bites (tas nekas, ka ir janvāris). Paldies visiem no manis par šāgada pagrūdieniem! Tāda dūka ir katrs zvans, vēstule, kauna saruna ar avīzes lasītāju. Lai mums Jaunajā gadā izdodas dzīvespriecīgs dialogs, nevis vientuļi saucieni tukšnesī.

Zane Althabere

Pagasta padomes sēdē 11.decembrī

Apstiprināja:

1. Pieņemt iesniegto saistošo noteikumu Nr.10 projektu “Grozījumi 2006.gada 05.janvāra saistošajos noteikumos Nr.1 “Jaunpiebalgas pagasta 2006.gada budžets”.

2. Apstiprināt par pajām īpašumā iegūtās ½ no dzīvojamās mājas – adresi “Lāci”, c. Abrupe, Jaunpiebalgas pagasts, Cēsu rajons, LV – 4125.

3. Apstiprināt Jaunpiebalgas pagasta pašvaldībai lietošanā esošiem zemes gabaliem nosaukumu – adresi:

3.1. zemes gabalam ar kadastra Nr. 4256 006 0379 – Gaujas iela 52 A, Jaunpiebalga, Jaunpiebalgas pagasts, Cēsu rajons, LV – 4125;

3.2. zemes gabalam ar kadastra Nr. 4256 006 0207 – Pļavas iela 8, Jaunpiebalga, Jaunpiebalgas pagasts, Cēsu rajons, LV – 4125;

3.3. zemes gabalam ar kadastra Nr. 4256 006 0362 – Gaujas iela 3 A, Jaunpiebalga, Jaunpiebalgas pagasts, Cēsu rajons, LV – 4125;

3.4. zemes gabalam ar kadastra Nr. 4256 010 0044 – “Pļavas Jānēni”, c. Abrupe, Jaunpiebalgas pagasts, Cēsu rajons, LV – 4125;

3.5. zemes gabalam ar kadastra Nr. 4256 006 0373 – Br. Kaudzišu iela 4 A (2 A),- Jaunpiebalga, Jaunpiebalgas pagasts, Cēsu rajons, LV – 4125;

3.6. zemes gabalam ar kadastra Nr. 4256 006 0184 – “Lazdas”, Jaunpiebalga, Jaunpiebalgas pagasts, Cēsu rajons, LV – 4125;

3.7. zemes gabalam ar kadastra Nr. 4256 006 0376 – “Pīlādži”, Jaunpiebalga, Jaunpiebalgas pagasts, Cēsu rajons, LV – 4125;

3.8. zemes gabalam ar kadastra Nr. 4256 002 0062 – Jēcu kalns, c. Jēci, Jaunpiebalgas pagasts, Cēsu rajons, LV – 4125;

3.9. zemes gabalam ar kadastra Nr. 4256 006 0276 – Stacijas iela 1, Jaunpiebalga, Jaunpiebalgas pagasts, Cēsu rajons, LV – 4125.

4. Apstiprināt pastāvīgā lietošanā piešķirtos zemes “Mazdzirkstiņi” ar kadastra Nr. 4256 011 0070 – 0,8 ha platībā – zemes lietošanas mērķi – šifrs 0601 – viengimeņu dzīvojamā mājas apbūve.

5. Apstiprināt štata vietu 0,5 slodzes remontstrādnieks Jaunpiebalgas mākslas skolā.

Nolēma:

1. Atteikt nodot privatizācijai Jaunpiebalgas pagasta padomes īpašumā esošo nekustamo īpašumu “Pagasta nams”, kadastra Nr. 4256 007 0255, kas sastāv no zemes 4,37 ha un 2 ēkām, jo minētais nekustamais īpašums ir nepieciešams pašvaldības funkciju pildīšanai.

2. Nodot privatizācijai Jaunpiebalgas pagasta padomes lietošanā esošo zemes gabalu Mācītājmuiža 13A ar kadastra Nr. 4256 006 0314 – 0,27 ha platībā, jo minētais nekustamais īpašums nav nepieciešams pašvaldības funkciju pildīšanai.

3. Atbalstīt SIA “Jecis” un Z/S “Vec-Jēci” ierosmi – izstrādāt projekta koncepciju tūrisma attīstībai pie un uz zemes gabala “Gaujas upe”.

4. Ierosināt Valmieras Reģionālajai Vides pārvaldei izveidot sabiedriskā teritorijā esošo ūdeņu uzraudzībai zivsaimniecības inspektora posteni.

5. Personai, kura deklarējusi savu dzīvesvietu Jaunpiebalgas pagastā, noteikt 2007. gadā garantēto minimālo ienākumu līmeni (GMI) 30 latus mēnesī.

6. Piešķirt dzimšanas pabalstu 1 personai.

7. Piešķirt apbedīšanas pabalstu 3 personām.

8. Piešķirt krīzes situācijas pabalstu 3 personām.

9. Piešķirt pabalstu pensionārēm 90 un vairāk gadu jubilejās 1 personai.

10. Piešķirt trūcīgas personas statusu 2 personām.

11. Piešķirt pabalstu bārenim 1 personai.

12. Piešķirt vienreizējo pabalstu maznodrošinātiem vientuļiem pensionāriem, politiski represētām personām un pirmās grupas invalīdiem.

13. Atteikties no pirmpirkuma tiesībām uz nekustamo īpašumu "Sila Skanuļi" ar kadastra Nr. 4256 013 0063, kas sastāv no zemes – 16,62 ha platībā, jo minētais nekustamais īpašums nav nepieciešams pašvaldības funkciju pildīšanai.

14. Atteikties no pirmpirkuma tiesībām uz nekustamo īpašumu "Tīrumjaunzemi" ar kadastra Nr. 4256 003 0029, kas sastāv no zemes 49,9 ha platībā un 3 ēkām, jo minētais nekustamais īpašums nav nepieciešams pašvaldības funkciju pildīšanai.

15. Atteikties no pirmpirkuma tiesībām uz nekustamo īpašumu "Normeži" ar kadastra Nr. 4256 014 0032, kas sastāv no zemes 5,7 ha platībā, jo minētais nekustamais īpašums nav nepieciešams pašvaldības funkciju pildīšanai.

16. Atteikties no pirmpirkuma tiesībām uz nekustamo īpašumu "Saulrieti" ar kadastra Nr. 4256 006 0398, kas sastāv no zemes 4,28 ha platībā, jo minētais nekustamais īpašums nav nepieciešams pašvaldības funkciju pildīšanai.

17. Atteikties no pirmpirkuma tiesībām uz nekustamo īpašumu "Mežastrauti" ar kadastra Nr. 4256 007 0082, jo minētais nekustamais īpašums nav nepieciešams pašvaldības funkciju pildīšanai.

18. Atteikties no pirmpirkuma tiesībām uz nekustamo īpašumu "Mazmāliņi" ar kadastra Nr. 4256 012 0015, jo minētais nekustamais īpašums nav nepieciešams pašvaldības funkciju pildīšanai.

19. Atļaut izstrādāt likumdošanā noteiktā kārtībā projekta dokumentāciju tehnikas darbnīcas – novietnes celtniecībai uz valdījumā esošā zemes gabala "Jaunzemu ferma" ar kadastra Nr. 4256 003 0052.

20. Atļaut izstrādāt projekta dokumentāciju dīķa būvniecībai nekustamā īpašumā "Rītiņi" ar kadastra Nr. 4256 002 0002.

21. Atļaut izstrādāt likumdošanā noteiktā kārtībā projekta dokumentāciju dīķa būvniecībai nekustamā īpašumā Em. Dārziņa iela 17, kadastra Nr. 4256 006 0185.

22. Akceptēt Jaunpiebalgas vidusskolas 2.etapa celtniecības līgumu.

23. Ar 2007.gada 1.janvāri apstiprināt Jaunpiebalgas pagasta padomes darbinieku štatu sarakstu un algas.

24. Anulēt ziņas par deklarēto dzīvesvietu adresē: Stacijas iela 7 – 6, Jaunpiebalga, Jaunpiebalgas pagasts, Cēsu rajons.

25. Finansiāli atbalstīt sagatavošanos dalībai Eiropas Jaunatnes Olimpiādei Spānijā Ls 100,00 (viens simts lati, 00 santīmi) apmērā, piestādot attiecīgos attaisnojošus dokumentus.

26. Atļaut nodarboties ar individuālo darbu – nagu modelēšanu – Rīga, Ilūkstes ielā 101/1 – 61.

27. Atļaut nodarboties ar individuālo darbu – friziera pakalpojumiem Rūpniecības 2a, Jaunpiebalga.

28. Slēgt nomas līgumu ar privātās talantu studijas "Saulē" vadītāju. Noteikt nomas maksu par stundu Ls 0,85 plus PVN.

29. Lūgt Cēsu rajona policijas pārvaldes jaunāko iecirkņa inspektoru pārbaudīt Jaunpiebalgas kultūras nama pasākumus to norises laikā.

Pagasta padomes sēdē 27.decembrī

Apstiprināja:

1. Pieņemt iesniegto saistošo noteikumu Nr.11 projektu "Grozījumi 2006.gada 05.janvāra saistošajos noteikumos Nr.1 "Jaunpiebalgas pagasta 2006.gada budžets".

Nolēma:

1. Piešķirt dzimšanas pabalstu 1 personai.
2. Piešķirt krīzes situācijas pabalstu 1 personai.
3. Apmaksāt ārstēšanās izdevumus 1 personai.
4. Piešķirt pabalstu pensionārēm 96 un vairāk gadu jubilejās 1 personai.
5. Piešķirt trūcīgas ģimenes statusu 1 ģimenei.

6. Atļaut sadalīt nekustamo īpašumu "Jaunviņķi" ar kadastra Nr. 4256 004 0005.

7. Sniegt atzinumu Zosēnu pagasta teritorijas plānojuma izstrādei.

8. Atļaut sadalīt nekustamo īpašumu "Jaunžagari" ar kadastra Nr. 4256 007 0045.

9. Atteikties no pirmpirkuma tiesībām uz nekustamo īpašumu "Meža Gaujas", kadastra Nr. 4256 005 0069 zemes 2,81 ha platībā, jo minētais nekustamais īpašums nav nepieciešams pašvaldības funkciju pildīšanai.

10. Piešķirt pastāvīgā lietošanā ar lietošanas tiesību pāreju citām personām "Jaunpūķu", kadastra Nr. 4256 008 0051 māju zemi 0,2 ha platībā kā kopīpašumu - katrai 1/2 domājamās daļas.

11. Piešķirt pastāvīgā lietošanā ar lietošanas tiesību pāreju citām personām zemi 4,1 ha platībā ar nosaukumu "Jaunpūķi" 1, c. Viņķi, Jaunpiebalgas pagasts, Cēsu rajons.

12. Nodot Jaunpiebalgas pagasta pašvaldības lietošanā zemes gabalu 1,5 ha platībā (vairāk vai mazāk, cik izrādīsies, iemērot zemi dabā ar nosaukumu "Jaunpūķi 2", c. Viņķi, Jaunpiebalgas pagasts, Cēsu rajons).

13. Atcelt Jaunpiebalgas pagasta padomes 2006.gada 13.novembra protokola Nr. 11 lēmumu "Par zemes piešķiršanu pastāvīgā lietošanā".

14. Iekļaut Jaunpiebalgas pagasta padomes bilanci pašvaldības lietošanā esošos zemes gabalus:

14.1. zemes gabalu ar kadastra Nr.4256 012 0037 – 1,7 ha platībā;

14.2. Raiņa ielu, kadastra Nr. 4256 006 0361 – 0,3 ha platībā.

15. Atļaut nodarboties ar individuālo darbu – friziera pakalpojumiem Rūpniecības ielā 2a, Jaunpiebalga.

16. Atļaut Jaunpiebalgas pagasta padomes priekšsēdētājam strādāt Vidzemes plānošanas reģiona attīstības padomē un saņemt darba algu.

Iespaidi par ciemošanos pie Valsts prezidentes

Ne katram, pat vienreiz mūžā, nav lemts būt prezidentes pilī, tikties un fotografēties, kur nu vēl saņemt apsveikumus...

Gada nogalē tur ar Jaunpiebalgas pagasta padomes un Cēsu rajona padomes gādību viesojās Ingrīda Āre ar bērniem – Līgu, Armandu, Andru, Edgaru, Jurģi, Kārli. Neskatoties uz to, ka pietiekami plaša informācija bija rajona laikrakstā „Druva”, notikums ir pietiekami nozīmīgs, lai tam pievērstu uzmanību arī mēs – pagasta avīzī. Līdz ar Ingrīdu ar bērniem dalīties iespaidos par jaukajiem pārdzīvojumiem pirmsziemasvētku laikā.

Ingrīda: „14.decembra rīts mūsu ģimenei pienāca ar lielu uztraukumu. Mums priekšā ļoti atbildīgs un brīnišķīgs pasākums – pagasta un rajona padomes dāvinājums – brauciens pie Latvijas Valsts prezidentes Vaira Vīķes- Freibergas.

Ātri tika padarīti visi mājas darbi. Jāpošas un vēl jāpārrunā, kā uzvesties, lai viss izdotos. Drīz jau arī klāt šoferītis Gatis, lai aizvizinātu mūs visus uz Vecrīgu. Bet tad pārsteigums. Tieši šajā dienā „LATVENERGO”veic stabu nomaiņu, un mēs paliekam bez gais-

mas. Kur frizūras, kur sagludinātas drēbes...? Uz manu lūgumu saprotošie vīri atsaucās, un drīz vien bija elektrība atjaunota.

Turpinājās uztraukums, kā pilī uzvesties? Vai spēsim būt pietiekami mierīgi, vai spēsim savākties? Bērniem jau ir tāpat pa savam stīķim un niķim.

Pēc gandrīz trīs stundu brauciena, ar sastrēgumiem Rīgā, esam beidzot galā. Vēl tikai kājām izejam cauri pāris dzīvojamo māju kvartāliem un esam pie izgreznotajiem pils vārtiem. Mūs laipni sagaida apsargi, aprunājas un norāda ceļu, kur jāiet. Satraukums paliek aiz vārtiem. Bērniem, redzu, tā kā mainījusies pat gaita. Tāda svinīga, cēla, visi tā kā iztaisnojušies staltāki. Tiekam laipni aicināti tālāk pilī.

Jāiziet cauri metāla detektoram, un jau esam pils pirmajā stāvā. To arī apskatām. Šeit tiek dota iespēja nofotografēties adjutanta istabā. Viss grezns un krāšņs. Dzied jauniešu ansamblis.

Nu jau saprotam, ka esam kopā ar 25 ģimenēm no visas Latvijas. Tā arī visi kāpjam uz otro stāvu, kur strādā prezidente. Šeit no-

tiekat katras ģimenes sasveicināšanās un fotografēšanās kopā ar Valsts prezidentu un viņas vīru. Prezidente un viņas vīrs Imants Freiberga kungs sasveicinājās ar katru ģimenes pārstāvi, katram pateica kādu jauku vārdu, uzsmaidīja. Priecējās par bērnu apsveikumiem, kurus gatavoja Andra un Jurgis. Paldies Jums, skolotājas Baiba un Dace, par šo palīdzību!

Protams, ka mums visiem ļoti nozīmīgs bija prezidentes rokasspiediens. Katrs to izjutām citādi, bet par to runāts tiek joprojām. Man tas bija rokas spiediens par labiem un čakliem bērniem, par izturību un ģimenes kopā turēšanu. Šajā brīdī arī mani pārņēma lepnums, ka esam visi kopā, un kur, - pie prezidentes. Tas ir augsts novērtējums mums visiem.

Gerboņa zālē bija pulcējušās visas aicinātās ģimenes. Klausījāmies prezidentes uzrunu visi kopā, apsveikumos. Vaira Vīķe-Freiberga uzrunāja mūs visus sakot, ka priecājas redzēt ļaudis, kas augstu novērtēti savā pagastā un rajonā, kas ir kopā, neskatoties uz visām dzīves grūtībām. Savukārt Freiberga kungs vairāk savā runā vērsās pie ģimeņu vīriešiem.

Katrs bērns dāvanā saņēma grāmatas un saldumu paciņas. Un kopīgā fotogrāfija.

Svētku turpinājumā „Putnu balles” Ziemassvētku koncerts. Tas bērniem patika. Pēc koncerta svētku mielasts. Jau nemanot bija pagājušas divas stundas. Tuvojās brīdis, kad pils pagalmā tika iedegta valsts galvenā Ziemassvētku egle, vēstot par to, ka nākamās dienas jau būs garākas un gaišākas.

Ar gaišām domām devāmies mājās. Atbraucot mājās, uzzinājām, ka tieši mūsu ģimene rādīta arī TV raidījumā „Panorāma”. Daudziem mūsu tuviem cilvēkiem pagāja šis vakars, uzmanīgāk vērojot „Panorā-

mu”. To sapratu no daudziem kaimiņu, draugu, paziņu apsveikumiem. Paldies visiem, kas bija un ir ar mums gan domās, gan palīdzot!

Esmu laimīga, ka man ir brīnišķīgi bērni. Viņi ir mans atbalsts, spēks un prieks ikdienā. Par notikumu vecajā gadā vēl runājam un runājam, kad esam visi kopā, kad no mācību vietām atgriežas Līga un Armands.

Sākoties Jaunajam gadam, novēlu jaunpiebaldzēniem – avīzītes lasītājiem – gan mīlestību, veselību, izturību, gan saglabāt ģimeniskumu šajā ne jau vieglajā laikā!”

Edgars: „Brauciens uz Rīgu bija garš un nogurdinošs. Nonācis galā, es mazliet baidījos. Pamanījis pārējos, paliku drošāks. Ieejot pilī, vispirms pamanīju, kāds tur skaistums un krāšņums. Pils bija skaistāka, nekā es biju iedomājies. Ejot cauri detektoram, baidījos, ka tikai neiepīkstas. Nevaru vien vēl to uztraukumu aizmirst, kāds bija pili, ieraugot Prezidenti, sveicinoties... Patika koncerts. Neskatoties uz pārdzīvoto, pārrunāto, atpakaļceļā aizmigu.”

Jurgis: „Man pie prezidentes patika. Tur bija daudz apsargu un smaidoši pils darbinieki. Sasveicinājāmies ar Prezidenti, viņas vīru, klausījāmies koncertu „Putnu balle”. Domāju, ka ilgi to visu atcerēšos.”

Andra: „Ļoti skaists pasākums ģimenēm no visas Latvijas. Ikdienas steiga malā un jābrauc. Tas bija ļoti jauki. Filmēšana, fotografēšanās, sasveicināšanās, dāvanas, pārsteigumi – koncerts un svētku pusdienas. Egles iedegšana. Mēs to visu vēl atceramies un atceramies. Man šis pasākums ļoti patika.”

Kārlis: „Man ļoti patika brauciens pie Valsts prezidentes. Es to ļoti gaidīju. Man patika, ka bija jāsasveicinās ar Prezidenti. Patika rokasspiediens. Biju tāds kā lepns.

Ļoti patika, kā iedegās svētku egle.”

Līga: „Man patika, bija interesanti redzēt Prezidentes pili! Ļoti patika būt klāt tādā pasākumā! Priecājos, ka tieši mums palaimējās un varējām aizbraukt! Pirmā reize, kad tādā lielā pasākumā ārpus Piebalgas bijām visi kopā!”

Armands: „Brauciens uz Rīgu un viesošanās Prezidentes pilī – tas bija vienreizēji. Sajūtas, savijojums un neticot īsti, ka tas notiek ar mums, nav aprakstāmas. Tas paliks ilgi mūsu sarunu tematā, bet prātā paliks droši vien visu mūžu.”

Pārdzīvoto uzklusēja V. Johansone

Demogrāfiskā situācija – negatīva

Uzsākot Jauno gadu, visiem jaunpiebaldzēniem novēlu:

„Lai gads ir bagāts ar labām domām, darbīgām dienām un priecīgiem atelpas brīžiem! Lai mūsos mājā un valda godaprāts, neatlaidīga griba saprasties, paciest un palīdzēt!”

Jaunpiebaldzēni 2006. gadā pasaulē nākuši 17 bērniņi, par sešiem mazuliem vairāk nekā iepriekšējā gadā. Astoņas meitenītes un deviņi puisēni. Divās ģimenēs bērnu pulciņš kļuvis kuplāks – pasaulē nācis sestais bērniņš, vienā ģimenē – piektais, vienā – ceturtais, vienā – trešais, septiņās ģimenēs – otrs, piecās ģimenēs – pirmdzimtais. Viens dīvu pārtis – Patrīcija un Patriks. Vienai meitenītei divi vārdi.

Laulības noslēguši 11 pāri. Četri pāri laulājušies Jaunpiebalgas Sv. Toma ev. lut. baznīcā, astoņas ģimenes reģistrētas dzimtsarakstu nodaļā.

Aizsaulē aizvadīti 26 pagasta iedzīvotāji.

Dzimtsarakstu nodaļas pārzine Baiba Ābelniece

Daži jautājumi gada sākumā Jaunpiebalgas mūzikas skolas skolotājam Inai Iļjačonokai.

1. Kam tu Jaunpiebaldzēnā pasniedz un kādas stundas?

– Mācu jauniešiem jaunpiebaldzēniem, kā ar 10 pirkstiem no klavierēm var dabūt arī mūziku.

2. Kas tev 2006. gadā bija par jubileju, kuru svinēja kultūras darbinieku dienā Cēsīs?

– Jubileja brīnišķīga - Jaunpiebalgas mūzikas skolai, starp citu, ir 20 gadi, bet man ir 20 darba gadi pirmajā darba vietā. Jā, tas laiks gan ātri rīkojās...

3. Kāds bija tavs vecais gads?

– Pedagoģiski visveiksmīgākais no visiem 20. Visās citās dzīves jomās arī labs.

4. Kādi Jaunā gada plāni?

– Darīt to pašu, tikai varbūt, ka tas sanāks labāk, gudrāk, saprātīgāk.

5. Vai tev patīk tāda ziema bez sniega?

– Ja ziema ir bez sniega, tad tā nav ziema, bet garš rudens. Tikai trīs gadalaiki mūsu klimatiskajā joslā man nepatīk.

Paldies! Veiksmīgu gadu!

V. Johansone

Par trūcīgas personas statusu

2003.gada 25. februāra Ministru kabineta noteikumi Nr.97 “Kārtība, kādā ģimene vai atsevišķi dzīvojoša persona atzīstama par trūcīgu”, kas izdoti saskaņā ar Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma 33.pantu, nosaka ienākumu un materiālā stāvokļa līmeni, kuru nepārsniedzot ģimene vai atsevišķi dzīvojoša persona atzīstama par trūcīgu, kā arī kārtību, kādā novērtējami ģimenes (personas) ienākumi un materiālais stāvoklis.

Ģimene (persona) atzīstama par trūcīgu, ja tās ienākumi uz katru ģimenes locekli pēdējo triju mēnešu laikā nepārsniedz 50% no attiecīgā gada 1.janvārī spēkā esošās minimālās darba algas valstī (šogad minimālā darba alga valstī ir Ls 120,00) un ja :

- tai nepieder naudas līdzekļu uzkrājumi kredītiestādēs;
- tai nepieder vērtspapīri (izņemot privatizācijas un kompensācijas sertifikātus);
- tai nav parādsaistību;
- tai nepieder īpašums, kuru var izmantot ienākumu gūšanai;
- tās apgādniekiem nav citu ienākumu, izņemot valsts pabalstus un pensijas;
- tā nav noslēgusi uztura līgumu;
- tā neatrodas pilnā valsts vai pašvaldības apgādībā;
- tā nav izsniegusi aizdevumu.

Lai tiktu novērtēti ienākumi un materiālais stāvoklis, pieprasītājs pašvaldībā iesniedz rakstisku iesniegumu, iztikas līdzekļu deklarāciju, kā arī deklarācijā norādītās ziņas apliecinošus dokumentus.

Deklarācijā norāda ziņas par pieprasītāju un pārējiem ģimenes locekļiem:

- ienākumus;
 - īpašumus un uzkrājumus;
 - likumīgo apgādnieku esamību un viņu materiālo stāvokli;
 - noslēgtos uztura līgumus.
- Deklarācijā norāda šādus ienākumus:
- ienākumus no algota darba — par pēdējiem trim mēnešiem;
 - ienākumus no saimnieciskās darbības — par pēdējiem 12 mēnešiem;
 - autoratlīdzību vai honorārus — par pēdējiem 12 mēnešiem;
 - pensijas, pabalstus, stipendijas un uzturinaudas — par pēdējiem trim mēnešiem;
 - ienākumus no nekustamās mantas nomas (īres) — par pēdējiem 12 mēnešiem;
 - ienākumus no kustamās mantas nomas — par pēdējiem 12 mēnešiem;
 - pēdējo 12 mēnešu laikā saņemtos dāvinājumus;
 - pēdējo 12 mēnešu laikā saņemtos mantojumus;
 - pēdējo 12 mēnešu laikā saņemtās dividendes un laimestus;
 - atsevišķi dzīvojoša laulātā sniegto materiālo atbalstu ģimenei – par pēdējiem 12 mēnešiem.

Ienākumus, no kuriem maksājams iedzīvotāju ienākuma nodoklis un valsts sociālās apdrošināšanas iemaksas, deklarē apmērā, kas veidojas pēc iedzīvotāju ienākuma nodokļa un valsts sociālās apdrošināšanas iemaksu samaksas.

Par maznodrošinātas personas statusu

2002.gada 4.novembra Ministru kabineta noteikumi Nr.502 “Kārtība, kādā novērtējamai maznodrošinātas personas ienākumi un materiālais stāvoklis”, kas izdoti saskaņā ar likuma “Par pašvaldību palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā” 14.panta sesto daļu, nosaka

kārtību, kādā novērtējami maznodrošinātas personas ienākumi un materiālais stāvoklis.

Par maznodrošinātu atzīstama persona, kuras ienākumi un materiālais stāvoklis nepārsniedz pašvaldības noteikto līmeni, kas savkārt nedrīkst būt zemāks par trūcīgas personas ienākumu un materiālā stāvokļa līmeni, kādu, pamatojoties uz Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likumu, noteicis Ministru kabinets (skatīt iepriekš par trūcīgas personas statusu). Personai, kura atzīta par maznodrošinātu personu, tiek izsniegta šo statusu apliecinoša izziņa.

Sagatavoja Līga Ābelniece

NO LATVIJAS REPUBLIKAS LABKLĀJĪBAS MINISTRIJAS KOMUNIKĀCIJAS DEPARTAMENTA

Izmaiņas sociālajā jomā ar 2007.gada 1.janvāri

Ar 2007.gada 1.janvāri sociālajā jomā stājas spēkā virkne būtisku izmaiņu:

- **Minimālā darba alga** palielināsies no **90 līdz 120 latiem**.
- **Pieaug ģimenes valsts pabalsts**. Tā apmērs palielināsies līdz 8 Ls mēnesī par pirmo bērnu ģimenē, par otro bērnu ģimenē - 9,6 Ls mēnesī, par trešo – 12,8 Ls mēnesī, par ceturto un katru nākamo bērnu ģimenē – 14,4 Ls mēnesī.
- **Kompensācijas transporta izdevumu segšanai invalīdiem palielināsies no 28 līdz 56 latiem**.
- **Garantētais minimālais ienākuma (GMI) līmenis** paaugstināsies no **24 līdz 27 latiem**.
- **Piemaksas pie pensijas** ik mēnesi saņems pensionāri:
 - ☐ kuriem darba stāžs nav mazāks par 30 gadiem un pensija nepārsniedz 135 latus;
 - ☐ kuriem pensija piešķirta ar atvieglotiem noteikumiem par darbu kaitīgos apstākļos, ja apdrošināšanas stāžs ne mazāks par 25 gadiem un pensija nepārsniedz 135 latus.
- **Piemaksu aprēķinās automātiski**, pamatojoties uz cilvēka pensijas lietā esošo informāciju. Piemaksu izmaksās katru mēnesi kopā ar vecuma pensiju.
- **Noteikta lielāka minimālā pensija** cilvēkiem ar apdrošināšanas stāžu 41 gads un vairāk. Tās apmērs **palielināsies no 67,5 līdz 76,5 latiem**.
- **Pensionāri saņems vienreizēju pabalstu laulātā nāves gadījumā**. Pabalstu mirušā dzīvesbiedra divu pensiju apmērā piešķirs uz pensionāra iesnieguma pamata.
- **No jauna piešķirs vecuma pensijas** tiem cilvēkiem, kuri līdz 01.07.2005. pieprasījuši pensiju priekšlaicīgi, bet, nesaņemot pensiju, turpinājuši strādāt līdz pensijas vecuma sasniegšanai.
- **Minimālo vecuma pensiju saņēmējiem**, pārrēķinot pensiju, paaugstināsies pensijas izmaksājamais apmērs.
- **Pensionāriem, kas strādāja laikā no 01.01.2000. līdz 19.03.2002.**, sāks izmaksāt ieturēto pensijas daļu. **Ieturētās pensijas daļas atmaksāšana notiks visa 2007. gada garumā**. Ieturēto pensijas daļu ieskaitīs cilvēka norādītajā Latvijas kredītiestādēs vai pasta norēķinu sistēmas kontā. Katrs pensionārs visu aprēķināto naudu saņems vienā reizē.

• **Sociālo iemaksu objekta minimālais apmērs brīvprātīgajiem un pašnodarbinātajiem** palielināsies no 1320 Ls **uz 1800 Ls gadā** jeb 150 Ls mēnesī, bet maksimālais - no 20 700 Ls **uz 23 800 Ls**.

• **Pieaugušie cilvēki, kas atkarīgi no psihoaktīvajām vielām**, varēs saņemt valsts apmaksātus sociālās rehabilitācijas pakalpojumus.

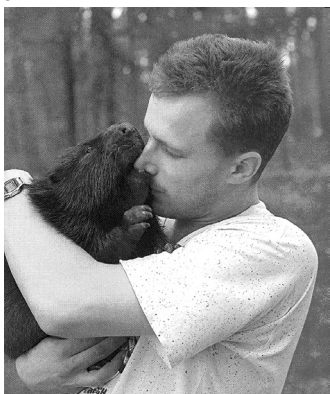
• **Lai saņemtu valsts apmaksātu sociālo rehabilitāciju, cilvēku tirdzniecībā cietušie** varēs vērsties tieši pie pakalpojuma sniedzēja. Līdz šim, lai saņemtu šo pakalpojumu, bija vajadzīgs policijas atzinums. Turpmāk par pamatu minētā pakalpojuma saņemšanai kalpos arī sociālās rehabilitācijas centra darbinieku atzinums.

Īsī izvēlums no ūdes projektiem

Bebri mūsdienīgā dabas vidē

Dzīvoju laukos. Maniem vecākiem ir zemnieku saimniecība „Lejas Skrāgi”. Jau vairākus gadus vēroju, kā apkārtnē mainās. Pēkšņi kādā vasaras vakarā skatos, ka pie mazās upītes Muskas nogāzušies diezgan prāvi koki. Tāpat kaimiņos „Lielkrūžu” dīķu ieskaudā salīnā kāds nogāzis vairākus bērzus. Tos var pamanīt ikviens garāmbraucējs pa ceļu Jaunpiebalga- Jēci. Tā radās interese par šo dīvaino „meistaru”, un kopā ar tēti sākām novērot jaunus zemes saimniekus – bebrus.

Man šķiet, ka daudz interesanta uzzināju, bet visinteresantāk lasītājiem varētu būt dažu speciālistu viedoklis par bebbiem. Tad tos arī izvēlējos lasītājiem.

Jānis Ozoliņš

Intervija ar Valsts meža dienesta medību daļas vadītāja vietnieku, bebru speciālistu, diplomētu biologu Jāni Ozoliņu

1. Cik bebru sugas un pasugas mīt Latvijā?

– Viena suga – Eirāzijas bebrs *Castor fiber*. Ir zināms, ka, bebbiem atgriežoties Latvijā, populācija veidojās no trim pasugām, bet šo pasugu taksonomiskais statuss mūsdienās ir visai strīdīgs, jo tās izdalījuši krievu zinātnieki (galvenokārt Lavrovs), pamatojoties tikai uz galvaskausu mērījumiem. Tomēr nav arī pētījumu, kas šo dalījumu noliegtu. Respektīvi, 1927. un 1935. gadā Latvijā ievada nominālpasugu *Castor fiber fiber* no Norvēģijas. Iespējams, ka tīrā veidā šīs pasugas bebbi vēl saglabājušies Irbes baseinā. Otra pasuga Latvijā tika ieviesta no Voronežas 1950.-tajos gados, un trešā izplatījās dabiski no Baltkrievijas. To zinātniskos nosaukumus no galvas neatceros, bet varu atsūtīt vēlāk, ja nepieciešams.

2. Kura no tām ir izplatītākā?

– Tās visdrīzāk mūsdienās ir sajaukušās, savstarpēji krustojoties, un tas nav nosakāms.

3. Kādas ūdenskrātuves labāk patīk bebbiem?

– Bebbiem vissvarīgākie ir trīs faktori – barība (ilglaicīgai uzturēšanai nepieciešami kokaugi – apses, vītoli, bērzi), stabils ūdens līmenis un iespēja izrakt alas. Pēdējo var aizstāt ar māju būvēšanu, bet tad noteikti jābūt optimālā daudzumā pirmajiem diviem faktoriem.

4. Kas ir bebra lielākais ienaidnieks?

– No biotiskajiem faktoriem – vilks, no abiotiskajiem – ilgstoši pāli. Tie ir arī cilvēka ienaidnieki neskartā dabā. Pēdējo 150 – 200 gadu laikā cilvēks, dabu pārveidojot, šos faktorus ir būtiski samazinājis un tādējādi ļoti palīdzējis bebbiem atjaunot savu skaitu pēc tam, kad tika ierobežotas to medības, un arī pārsniegt to skaitu, kāds jebkad varējis pastāvēt (vismaz Latvijā) pirms cilvēka darbības.

5. Kādus risinājumus jūs ieteiktu lauksaimniekiem, lai aizsargātu savu zemi un lai nenodarītu pāri arī dzīvniekam?

– Manuprāt, problēma ir absurda, jo Latvijā kopumā un vairumā zemnieku saimniecībās katrā atsevišķi pastāv ļoti daudz neizmantojot zemju bez bebbiem. Būtu nepieciešama vienkārši iecietība un rēķināšanās ar šo sugu. Esmu pārliecināts, ka ieguvumu no bebbiem ir vairāk nekā traucējumu, vienkārši jāprot tos saskatīt (piemēram, pa-

raugoties sausā akā un tamlīdzīgi). Ja nu nekādi nevar sadzīvot, tad bebbi vienkārši jānomet, un lai neviens nestāsta, ka to nevar izdarīt.

Bebri – draugs vai ienaidnieks

„Viedokļi par bebra vietu dabā mūsdienās ir ļoti atšķirīgi. Vieni to uzskata par saudzējamu un aizsargājamu dzīvnieku, turpretī citi par kaitīgu un iznīcināmu. Tās ir galējības, tāpēc taisnības nav ne vieniem, ne otriem – patiesība, kā vienmēr, ir jāmeklē kaut kur pa vidu, un, lai to atrastu, ieskatīsimies nedaudz bebra bioloģijā. Kāds tad ir šis mistiskais dzīvnieks, kas dažu cilvēku skatījumā spējīgs apdraudēt Latvijas mežsaimniecību un lauksaimniecību?

Pirmkārt – grauzējs, tāpat augēdājs – dzīvnieks; dzīvnieks, kas pārtiek no augiem un neizmanto barībā ne zivis, ne vēzus, ne abiniekus vai kādas citas dzīvas radības, kā to apgalvo daži zivkopji. Otrkārt – amfibions, citiem vārdiem sakot dzīvnieks, kas dzīves lielāko daļu pavada ūdenī vai tiešā tā tuvumā. Augi un ūdens, lūk, divas lietas, bez kurām bebra dzīve nav iedomājama. Ja dīķa vai grāvja tuvumā nebūs koku, krūmu vai lakstaugu, bebram nebūs ko ēst, savukārt, ja nebūs ūdens, tam nebūs, kur paslēpties no ienaidniekiem, veidot „ligzdu” un audzināt bērnus, jo dabas māte bebru radījusi vairāk peldēšanai pa ūdeni, nekā staigāšanai pa zemi.

Kur tad slēpjas šī miermīlīgā dzīvnieka kaitnieciskā darbība, kuras dēļ viņš nereti tiek nežēlīgi lamāts? Es teiktu tā – iedzimtā tieksmē nepārtraukti uzlabot savus mājoklus. Šī tieksme, starp citu, piemīt jebkurai dzīvai radībai, arī cilvēkam, un tā ir sugas izdzīvošanas pamatu pamats, tāpēc tur nebūtu nekā nosodāma, ja vien...jā, ja vien tā nekaitētu citiem, šajā gadījumā cilvēkiem. Vēl konkrētāk – cilvēkiem, kuriem īpašumā ir mežs vai lauksaimniecības zeme tiešā ūdeņu tuvumā. Un šeit bebrs var sagādāt problēmas, pat ļoti lielas problēmas. Aizdambēti grāvji un strauti, applūdināti, kalstoši meži daudz hektāru platībā vai izraknāti novadgrāvji ar sabojātām meliorācijas sistēmām – tie jau ir zaudējumi mums, cilvēkiem, ne jau dabai, un parasti ļoti konkrētiem cilvēkiem – tiem, uz kuru zemes bebru ģimene apmetusies. Vai tur ko var līdzēt? Vai tur ko var novērst? Var! Bet jārikojas ļoti savlaicīgi, negaidot, kad bebru darbība sāk nest jaunus zaudējumus.

Attiecībā uz meliorācijas sistēmām – nav labāka līdzekļa, kā to uzturēšana kārtībā – tā ir – regulāra grāvja un atbērtnu izplaušana, nepieļaujot to aizaugšanu ar krūmiem. Tīrā grāvī jūs bebru ar koku neiedzīsiet! Viņam tur nav ko darīt, jo tur nav ko ēst, tāpēc tīrā grāvī bebrs nedzīvos. Arī tajos grāvjos, kurus īpašnieki ir aizaudzējuši ar krūmājiem, bebbi neuzturas ilgi. Tiklīdz barības uzkrājumi sāk izsīkt, bebbi tos uz laiku pamet, kamēr tie atkal aizaug. Diemžēl pa šo savas aktīvās darbības laiku dzīvnieki meliorācijas sistēmas paspēj krietni sabojāt.

Nedaudz sarežģītāk ir ar upēm un ezeriem. Veselais saprāts un likumdošana neļauj cirst kokus tiešā lielo ūdeņu tuvumā – tieši pretēji dabas aizsardzības noteikumi paredz šeit saglabāt aizsargājamu meža joslu, pie kam – jo lielāks ūdensbaseins, jo lielāka aizsargjosla. Šajās vietās ir jāmacās ar bebbiem sadzīvot. Likums neaizliedz savākt bebru nogāztos kokus, atstājot dzīvniekiem zarus un mizu. Daudzās vietās bebrs pat veic labu darbu, iztīrot skujkoku jaunaudzes no nevēlamā lapu koku piemistrojuma. Savukārt, lai nepieļautu dzīvnieku pārmērīgu savairošanos, jāmeklē palīdzība pie medniekiem. Medījot bebrus, to skaitu var noturēt vēlamajās robežās. To varu apgalvot pavisam droši kā mednieks, kas katru gadu nometī pāri par 30 bebbiem. Nevar nepieminēt bebra pozitīvo lomu dabas procesos. Bebru dīķi jeb „bebraines” ir dzīves vieta daudziem tūkstošiem dzīvo radību, sākot ar kukaiņiem, abiniekiem, zivīm un rūpuliem – beidzot ar zīdītājiem, zivīm un putniem, tāpēc bebrs ir jāuzskata par neatņemamu Latvijas dabas sastāvdaļu. Tā tas ir, bija un ceru, ka arī būs nākotnē gan tuvā, gan tālākā.”

Biologs un mežsargs Jānis Rubenis

Jaunpiebalgas mežziņa Ivara Ālksnīša viedoklis par bebriem

„Uzskatu, ka stāvoklis iet ārpus kontroles. Ja agrāk šo dzīvnieku atļāva nometīt retos gadījumos un tā vērtība (āda) maksāja ļoti dārgi, tad šodien mūsu mednieki to dara gandrīz vai piespiedu kārtā, un tas nemaksā neko.

Medīšana un atķeršana ir ļoti darbietilpīgs process gan laika ziņā, gan ekonomiskā ziņā. Lai noplūdinātu 1 ha ūdens, paiet visa diena, bet bieži gadās, ka iznākums ir nulle. Valsts meži maksā simbolisku naudu par dambju nojaukšanu, pārbaudot teritoriju kopā ar iecirkņa mežzinī, nosaka kopēju m³ apjomu, un pēc paveiktā darba cilvēks saņem samaksu, bet šis pamatā ir roku darbs, kas arī paņem daudz laika un ir darbietilpīgs, jo ar tehniku retās vietās tiek klāt. Ir atsevišķas vietas, kur bebbri dzīvo un nekādu ļaunumu nenodara, bet valsts mežiem nodarītie postījumi nav aprēķināmi, nebaudos teikt, ka tie mērojami miljonus latu. Uzskatu, ka kļūda nekontrolējošā sistēmā pirmsākumā, kad dzīvnieku ievada Latvijā.”

Gaujmalā strādājis bebbri...

Aizsprosts uzbūvēts.

Paldies visiem, kas bija ar mani domājis un darbos! Ir jau prieks, ka arī jūsu palīdzību izdevās attaisnot.

Zelda Althabere, 8.b klases skolniece

Svarīgi apzināties, ka esmu piebaldzēns

Par vairākiem piemiņas objektiem dažādos skatījumos ir bijušas publikācijas „Avīzē Piebaldzēniem”, tāpēc izvēlējos tikai nelielu ieskatu no sava darba „Piemiņas un atdusas vietas, to vēsture un nozīme Jaunpiebalgas pagasta kultūrvēsturiskās vides veidošanā” par dažu skolotāju piemiņas vietām Jaunpiebalgas pagasta kapos un skolotāju padarīto mūža garumā.

Skolotājs Augusts Rudītis

A.Rudītis bijis ne tikai skolotājs, bet arī Jaunpiebalgas Dziedāšanas biedrības kora vadītājs un priekšlasītājs, ērģelnieks. Izcils Jaunpiebalgas draudzes skolas skolēnu iemīlēts ētikas, ticības mācības, folkloras, novada vēstures, dabas zinību skolotājs; lielu vērtību pievērsis audzināšanas darbam, veicis nopietnus pētījumus kultūrvēsturē, pedagoģijā, ko atspoguļojis vairākās grāmatās. Kapsētā

pieminēt skolotāju un nolikt ziedus pie pieminekļa pulcējas bijušie draudzes skolas skolēni. To gan paliek aizvien mazāk. Vēl jo vairāk tāpēc Jaunpiebalgas vidusskolas skolēni kopj šo piemiņas vietu, tiek stāstīts par skolotāja veikumu, nozīmi latviešu tautas kultūrvēsturē. Ir izzināti skolotāja Augusta Rudīša radnieki – mazmeita un vēl citi radnieki dzīvo ārzemēs. Par to, ka ciemojās Jaunpiebalgā Augusta Rudīša skolnieks, šovasar bija jau rakstīts kādā no iepriekšējiem avīzes numuriem.

A.Rudīša un viņa piederīgo atdusas vieta.

Skolotājs Pēteris Ceriņš

Skolotājs, dzejnieks, kordirģents P.Ceriņš bijusi viena no spilgtākajām personībām sava laika sabiedrībā Piebalgā. Viņš tiek pieminēts ne vien novadmācības stundās, bet arī septembra Dzejas dienās Jaunpiebalgas vidusskolā. Interesanti bija uzzināt, ka Pēteris Ceriņš ir viens no „Mērnīku laiki” romānā Pietuka Krustiņa prototipiem, bet pirmais no Latvijas aizvedis vīru vokālo kvartetu uz ārzemēm – Igauniju un Somiju.

P.Ceriņa atdusas vietas sakopšana.

Skolotājs Pēteris Knāķis

Jaunpiebalgas vidusskolas latviešu valodas un literatūras skolotājs, klašu audzinātājs. Izveidojis vidusskolas skolēnu sabiedriski derīgā darba sistēmu skolas parka uzturēšanai kārtībā (tā pastāv vēl šodien), viņa vadībā parks paplašināts un labiekārtots, tas vienmēr augsti novērtēts republikas skatēs. Ar savu audzināmo klašu skolēniem un viņu vecākiem P.Knāķis īstenoja ieceri par skolas novadpētniecības muzeja, kas darbojas līdz šai dienai, būvi. Ar skolotāja Pētera Knāķa vārdu vienmēr tiks saistīta Jaunpiebalgas vidusskolas parka sākuma veidošanas un muzeja būvniecības vēsture.

Skolotāja P. Knāķa atdusas vieta.

Skolotājs Otto Vāliņš

O.Vāliņš bijis Jaunpiebalgas vidusskolas skolotājs, kuru un ansambli vadītājs, kā arī – bērnu tradīciju kopējs un mirušo piemiņas dienu vadītājs. Viņa sirdslieta bijusi tautas dejas; viņa vadītie deju kolektīvi piedalījušies vairākos Dziesmu un deju svētkos. Skolotāja mīlestība uz deju nodota piebaldzēnos no paaudzes paaudzē, un tā dzīvo vēl šodien. Tagad katru gadu februārī notiek O.Vāliņa atceres koncerts, kurā uzstājas visi lielo un mazo Jaunpiebalgas deju kolektīvi un dažādi vieskolektīvi. Sava iemīļotā skolotāja atdusas vietu apmeklē Jaunpiebalgas vidusskolas kolēģi, domubiedri, absolventi katrā salidojumā. Daudzi atceras, ka skolotājs bija ļoti viesmīlīgs. Vienmēr viņam apkārt bija gados jauni cilvēki. Vienmēr viņam kabatā bija kāds gardums, ar ko pacienāt sarunu biedru. Bet par savu mūžu viņš R.Blaumaņa vārdus saka:

„Gribēju apsēt lielu rudzu lauku,
Bet ij' stūrīša lāga nepaguvu”.

Pie O.Vāliņa atdusas vietas.

Pats galvenais, ka, darbojoties un pētot, arī es ar katru reizi aizvien vairāk kaut ko uzzinu. Un tas man, jaunpiebaldzēnietei, ir svarīgi.

Liena Šakina, 10.kl. skolniece

Laiks, ko pavadā kopā ar draugiem, netiek pieskaitīts vecumam

Skolotāja **Rita Kaupiņa** 2006.gada nogalē aicināja kopā skolas kolēģus, draugus, lai parunātu par mājām, par stipru gribu.

Par uzņēmību un neatlaidību var tikai apbrīnot skolotāju, jo tādu pazina kolēģi, kas strādāja kopā senāk, un tādu arī pazīstam mēs, kuri strādā kopā diendienā joprojām.

Skolotāja Rita šajā dienā, kā nekad, ļaujas dažādām atklātībām. Uzzinām par iegūto un zaudēto – par visu to, ko cilvēks gadu gaitā dod citiem un ko patur sev, ko saņem no citiem.

Iznāktu ļoti biezs sējums, ja mēs uzskaitītu, ko tikai visu skolotāja darījusi. Tomēr ģeogrāfiju mācījusi visilgāk – 37 gadus un par mācību pārziņi bijusi 21 gadu (no tiem 15 Jaunpiebalgā). Un skolotāja Rita jubilejas reizē klātesošiem vada atklāto ģeogrāfijas stundu, šoreiz par sevi:

„Esmu Strēlnieks, dzimusi Žurkas gadā liepu un vēju pilsētā, pilsētā pie jūras – Liepājā. Dzimusi – citam labajos, citam sliktajos, bet – Ulmaņa laikos.

Nebiju domājusi atvērt savas dzīves un darba lappuses plašākai sabiedrībai. Uz to mani pamudināja izlasītās Kornēlijas Apškrūmas dejas rindas:

*„Katrs mēs esam grilēts
Uz ļaužu valodas iesma,
Katram mums bijuši maldi
Un nerezē dziedāta dziesma.”*

Pirms savas jubilejas, kas sakrīt ar pirmsziemsvētku laika steigu, esmu vairāk sevī ieklausījusies, pārdomājusi, izsvērusi un izvērtējusi dzīves labos un kļūmīgos brīžus, un šo to atsiņājusī, ko varētu un gribētu pastāstīt par sevi, lai gan dzīves lielākā daļa no mana mūža pavadīta Jaunpiebalgā – 30 gadi.

Manas saprātīgās dzīves daļas moto ir bijis **ņemt no dzīves un cilvēkiem visu iespējamo, caur gūto dot citiem. Jo pats esi garīgi un fiziski bagātāks, jo lielāks dodamais.**

Laikam jau vecāki man šūpulī ielikusi darba mīlestību, tāpēc esmu apsēsta ar darbu dažādās nozīmēs. Es nevaru bez tā. Tas ir manas dzīves morālais, garīgais un fiziskais stimulants.

Savu ietekmi uz manu turpmāko dzīvi atstājis grūtais pēckara laiks un pirmie kolhoza gadi. Dzīvojot ģimenē, es redzēju un jutu mūžīgās vecāku rūpes par bērniem, uzmanību pret mums, uzmanību vienam pret otru, gādību par vecvecākiem. Tās man arī ir pielipušas no tiem laikiem. Man rūpes par tuviem cilvēkiem, par līdzcilvēkiem ir kļuvušas par dzīves baudu, par uzlādēšanās veidu. Es nevaru bez tām. Citādi jūtams neizmērojams tukšums.

Dzīves gaitā man izveidojies ciets raksturs. Tāpēc esmu prasīga pret sevi un citiem.

Mans kara laika lielākais guvums – kā bērns no karagūstekņiem „piesavinājos” krievu valodu, bet no vāciešiem (bēgļu gaitās) vācu valodu. Tāpēc šo valodu zināšanas man vienmēr bijušas mīļas, bet dzīvē ļoti, ļoti noderīgas.

To, ko dzīvē esmu sasniegusi, jāpateicas maniem prasīgiem vecākiem, lielai darba mīlestībai, centībai un augstam prasīgumam pret sevi, maniem vidusskolas skolotājiem Aizputes vidusskolā. Es no viņiem biju ļoti daudz saņēmusi un paņēmusi līdzi, biju ļoti labi sagatavota patstāvīgai dzīvei.

Mans profesijas izvēles sapnis bija ģeoloģija, bet tas nepiepildījās, jo materiālu apstākļu dēļ nevarēju studēt Leningradā.

Mana skolotājas profesija ir nejausa izvēle. Pēc vidusskolas beigšanas pakļāvos masu psihozei un iestājos Liepājas Pedagoģiskajā institūtā. Guvums – padziļināju zināšanas vācu un krievu valodā. Tāpēc bez apliecības par tiesībām mācīt latviešu valodu guvu papilddiplomu – mācīt krievu valodu un vācu valodu. Darbu ģeogrāfija raiba. Pirmais nozīmējums pēc institūta beigšanas atstāja iespaidu uz turpmākajām gaitām.

Mana pirmā darbavieta bija domāta Dagda (Krāslavas raj.) par pionieru vadītāju. Neaizgāju. Samainījos uz Rubu (Auces raj.) Lietuvas pierobežā. Te atstrādāju diplomu. Atgriezos Kurzemē, Aizputes raj. Lažā. Šis ir mans ražīgākais darba posms darba dzīvē. Strādāju par pionieru vadītāju, vadīju skolas bibliotēku, mācīju krievu valodu. Šī laikam ir manas darba dzīves ļoti būtiska vieta. Es te atradu savām interesēm visatbilstošāko nodarbošanos. Tiku ļoti novērtēta gan kā pionieru vadītāja, gan bibliotekāre, gan skolotāja. Jutu, ka varu, ka esmu vajadzīga, jutu gandarījumu par darbu.

1964.gadā man piedāvāja pārņemt kaimiņu skolas vadību. Šim piedāvājumam, tā toreiz domāju, nebiju gatava. Mainīju darbavietu. Ar 1964.gadu sākās mana darbavietu maiņa. Skaitļotāju operatoru kursu pabeigusi, sāku strādāt statistikas pārvaldē Ogrē. Aizskaitļiem neredzēju gandarījumu. Atgriezos atkal skolā. 1975.gada 29.decembrī ieradās Jaunpiebalgā. Skolā man mācību gada vidū darba nebija. Iestājos mēbeļu kombinātā. Beidzu kursu- mēbeļnieks- tap- sētājs. Vairākus mēnešus tā arī nostrādāju.

1976.gada rudenī uzsāku darbu gaitas Jaunpiebalgas vidusskolā. Te sākumā strādāju internātā, krievu plūsmā mācīju ģeogrāfiju. 21 gadu direktora vietnieks mācību darbā no tiem 15 gadi Jaunpiebalgā.”

Skaistajā svētku pēcpusdienā visi kā viens atzīstam, ka Tu esi vajadzīga skolā joprojām, neskatoties uz to, ka nemācīsi ģeogrāfiju. Tev būs skolas dārznieka loma. Tāpēc arī sveiciens bija vairāk no dārza lietām paņemts. To nez vai labāk kāds varētu pateikt, kā to darījis savulaik čehu rakstnieks Karels Čapeks, runādams par dārznieka darbiem.

Mēs atklāti runājam par to, ka ne tikai Tu no daudziem esi ko guvusi, bet ko mēs esam mācījušies no Tevis.

Nebūtu skaistais vakars, ja Rita 1976.gadā nebūtu pārcēlusies dzīvot uz Jaunpiebalgu, tā arī mēs neuzzinātu, ka viņai tāds valodīgs un asprātīgs brālēns Valdis Gansons jau no 1949.gada.

Ja Rita nebūtu svinējusi jubileju, nez vai mēs atcerētos, ka viņas

pirmā skola ar putna vārdu - Dzērves septiņgadīgā skola, ka viņa padziļināti mācījusies krievu, vācu un esperanto valodu, ka jaunības dienās sirdslieta bija augstlēcšana un tāllēcšana, ka dziedājusi korī, ka dzīvē vēlējusies kļūt par ģeogrāfi, ģeoloģi vai farmaceiti.

Skolotāja Rita Kaupīna ir Izglītības darba teicamniece.

Tāda atzinība savukārt nebūtu, ja Strēlnieka zīmē dzimusi Rita nebūtu mantojusi pedantismu, akurātību un lielisku atmiņu.

Tā kā skolotāja strādājusi dažādos laika posmos, dažādas bijušas augstākstāvošo instanču prasības, mainījusies attieksme pret skolu, pret skolotāju, pret mācību darbu. Par to viņai ir savs spriedums: „Daudzus skolēnus var apbrīnot, ka ir vienaldzīgi pret vērtējumiem, arī vecākiem nav prasības pret bērnu, bet pret skolu. Aug vairāk patērētāju paaudze.” Pēdējā laikā strādājot, skolotāja novērojusi, ka skolēnu neieinteresētība palielinājusies, sācies mantu kulta, naudas vēlmju laiks, un tas sašķiro cilvēkus, - gribi vai negribi.

Kādreiz jautāta par to, ko patīk darīt brīvajā laikā, ātri rodas atbilde: ”Lasu grāmatas, risinu krustvārdu mīklas, strādāju daudzveidīgus rokdarbus, patīk ekskursijas, darbi dārzā. Bet dzīvē labprāt vēl skatītu Šveici, Austriju un Kamčatku.”

Noslēgumā, lai nebūtu tik ļoti nopietni vien, vēl pateikšu 2 jauniegūtas sentences:

1. Pat tad, ja nezina, ko dara, Rita to dara nevainojami.
2. Kur gan tie cilvēki aizietu, ja Rita neietu pa priekšu?!

Nu jau skolotāja Rita nākošajā gadu desmitā... Tad zināšanai vēl patīkams ticējums: ”Laiks, ko pavadām ar draugiem, netiek pieskaitīts mūsu vecumam.”

Dažādas mozaīkas gabaliņus no skolotājas R.Kaupiņas raibajām dzīves dienām Jums, lasītājiem, dara zināmu – **Vēsma Johansone**.

Kārlim Miesniekam - 120

Mākslinieks Kārlis Miesnieks gleznoja galvenokārt portretus, žanra ainas, ainavas, kā arī klusās dabas. Portretos viņš meklēja būtisko un raksturīgo tēla psiholoģiskajā atklāsmē; žanra kompozīcijā pievērsās galvenokārt pilsētu un lauku iedzīvotāju dzīvei un darbam. Viņa ainavās vienmēr jūtams cilvēka darbs, tā klātbūtne. Tie, kas pētījuši pamatīgāk mākslinieka daiļradi, analizējot atzīst, ka viņa darbos manāma krievu reālisma skolas ietekme.

31 gadu gleznotājs bija Latvijas Mākslas akadēmijas darbinieks. LPSR Tautas mākslinieks (1955).

Kārlis Miesnieks dzimis 1887.gada 31.janvārī Jaunpiebalgas ”Vecviņķos”. Desmit gadu vecumā viņš sāka mācīties vietējā pagastskolā, pēc tam turpināja izglītšanos draudzes skolā. 1904.gadā viņš iestājās Cēsu pilsētas skolā, kur 1907.gadā pabeidza pedagoģisko klasi un saņēma tautskolotāja diplomu.

Neilgu laiku viņš strādāja par pasniedzēju Nītaurē un dzimtajā Jaunpiebalgā, bet 1910.gadā devās uz Rīgu, lai pie J.Madernieka mācītos zīmēšanu. Tad sekoja mācības Pēterburgā, kur vienlaicīgi iestājās Štiglica tehniskās zīmēšanas pirmskolā un Keizarskās mākslas veicināšanas biedrības skolā, kuras direktors bija N.Rērihs. 1911.gadā Miesnieku uzņēma Štiglica mākslas skolā, kur viņš mācījās līdz 1915.gada beigām. Pirmā pasaules kara laikā viņš Trofeju komisijas uzdevumā devās trofeju izstāžu braucienā ar kuģi pa Volgu un ceļojumā pa Vidusāzijas zemēm.

1919.gadā K.Miesnieks saslima ar slapjo pleirītu, un viņa dzīvība karājās mata galā, tomēr pēc operācijas atlaba. Viņa darbu pirmā plašākā izrādīšana publikai notika Neatkarīgo mākslinieku vienības pirmajā izstādē 1920.gada 5.aprīlī Rīgas pilsētas mākslas muzejā. Latviešu kultūras veicināšanas biedrība 15.novembrī nodibināja savu mākslas studiju, kuras vadību uzticēja Miesniekam. Papildus viņš sāka presē publicēt mākslas kritikas. Ar V.Purvīša atbalstu Kultūras fonds Miesniekam piešķīra aptuveni 1500 latu lielu pabalstu ārzemju ceļojumam. Viņš iepazinās ar Parīzes un Berlīnes mākslas dzīvi un gleznu kolekcijām. Viņš ciemojies pie slavenā krievu gleznotāja I.Repina. Apmeklēja Minheni, Ženēvu, Dženovu, Milānu, Florenci, Romu, Venēciju un Vīni.

1940.gadā Miesnieks turpināja strādāt Mākslas akadēmijā. 1945.gadā viņu iecēla par zīmēšanas vadītāju šīs mācību iestādes 3.kursā, bet 1947.gadā apstiprināja par profesoru. 1953.gadā mākslinieks aizgāja pensijā.

Pēckara gados gleznotājs piedalījās praktiski visās rīkotajās

mākslas izstādēs. Padomju vara Miesnieku ieredzēja itin labi. 1947.gadā viņam piešķīra LPSR Nopelniem bagātā mākslas darbinieka nosaukumu, 1955.gadā – LPSR Tautas mākslinieka nosaukumu, bet 1957.gadā viņu apbalvoja ar Darba Sarkanā karoga ordeni. 1959.gadā Rīgā Valsts Latviešu un krievu mākslas muzejā notika Miesnieka pirmā personāl- izstāde. L.Svemps māksliniekam reiz aizrādījis: ”Tu, Miesniek, vari vēl nomirt, neredzējies pats savu izstādi. Padomā, ko tu teiksi, nonācis viņā saulē, kad par to apjautās Alksnis, Rozentāls, Valters vai citi, kas aizgājuši agrāk...” Personālizstādē bija ap 300 darbu.

Tajā pašā 1959.gadā tika publicēta Miesnieka autobiogrāfija ”Mana dzīve un darbs mākslā.” Sīki apraksta dzimto pusi Jaunpiebalgu gan par tradīcijām, gan līdzgaitniekiem. Viņš piemin daudzus tolaik pazīstamus kultūras darbiniekus. Tātad – bieži ciemojies savā dzimtajā pusē, vērojis, sekojis līdzī notikumiem... Te rakstījis par padomju laikos nepieminēto mākslinieku Jēkabu

Strazdiņu, pieminēts psihiatrs Herma-

nis Buduls. Viņš raksturo arī iedzīvotāju skaitu. Un skaistākais, ko mākslinieks mums saka: **”Ceru, ka mana māksla slavinās un daudzinaš dzimteni arī pēc tam, kad manis vairs nebūs.”**

Māksliniekam kļuva arvien sliktāk ar redzi, tāpēc mūža nogalē no gleznošanas bija jāatsakās. Kārlis Miesnieks miris 1977.gada 25.oktobrī Rīgā 90 gadu vecumā.

Joprojām ”Vecviņķos” mākslinieka piemiņu sargā Marija, Pēteris ar Zinaidu un ”Skubiņos” Miesnieku ģimene. Abās mājās vairākas gleznas, bet ”Vecviņķos” piemiņas istaba, kurā dzīvoja mākslinieks. Un vasarās ekskursanti iebrauc sajūst šo auru. Un nav vajadzīga reklāma...

Atcerēties un pieminēt mākslinieku Kārli Miesnieku 120 - gadē aicināja – **Vēsma Johansone**

Jaunpiebalgas novadpētniecības muzeja fondā vairākas fotogrāfijas par laiku, kad piebaldzēni brauca sveikt mākslinieku 90 gadu jubilejā, par piemiņas plāksnes atklāšanu ”Vecviņķos”, par tikšanos Rīgā ar mākslinieka sievu Olgu. Šoreiz izvēlējos fotogrāfiju no jaunības dienām.

1. rindā no labās mākslinieks Kārlis Miesnieks ar tuviniekiem 1935. gadā. 1. no kreisās brālis Jonass Miesnieks.

Foto: Arturs Dulbe

Uz māla pikas pasaule nevar pastāvēt Edgaru Jundzi pieminot (1907-1986)

Jaunpiebaldzēniem, kuriem zināms mācītājs Edgars Jundzis, lasot šīs piemiņas rindas nāks prātā laiks, kad baznīcā klusiņām un mierīgi laiku pa laikam pulcējās nedaudz vecāka gadagājuma cilvēku, jo draudze, jāatzīst, nebija īpaši aktīva padomju laikos, citi atcerēsies lielākos palīgus vai arī to, ka klusiņām palīdzējuši sakārtot baznīcu-ielikt izdauzītos logus, pielikt režģus, atjaunot ērģelēm stabules. Ar mācītāju E.Jundzi par baznīcu rūpējās un dažādos jautājumus kopīgi apsprieda Teodors Veiklis, Voldemārs Strauja, Jānis Ieviņš, Elza Knekse. Neiztrūkstot arī uz ticīgi draudzei, mācītājam un Dievam bija Zenta Rubene, Marta Dulbe, Rita Buša, Marija Ēvele, Alīda Sābule.... Toreiz neko vai gandrīz neko nezinājām par mācītāja Edgaru Jundža dzīves gājumu, pārdzīvojumiem. Parunāties parunājāmies, bet ar baznīcu saistīties baidījāmies. Būtu jāzaudē darbs.

Tagad lasu, pēdu Edgaru Jundža atstāto dzīves aprakstu un apbrīnoju, pa kuru laiku mācītājs apguvis vairākas valodas, pa kuru laiku veicis pētījumus daudzās zinātnēs, aizvien tiecies pēc jaunām un jaunām zināšanām:

„Kad mans vectēvs Gusts Jundzis parakstīja Omuļu muižas īpašniekam Kalnīciņu mājas pirkšanas kontraktu, tad sava paraksta vietā viņš ievīlīcis trīs krustus. Tā bija zīme, ka parakstītājs rakstīt neprot. Tas bija 1867.gadā. Bet mans tēvs Jānis Jundzis jau bija apmeklējis Valkas draudzes skolu. Tās pašas draudzes skolu, kurā es Valkā biju par mācītāju. Viņš atceras, ka minis Jāņa baznīcā Kolan- gam ērģeles. Bet mans tēva brālis Dāvis Jundzis jau bija tiklīdz saspa- rojies, ka taisījās beigt ģimnāziju, lai dotos uz Tērbatu studēt.

Bet tie bija gan tikai tādi izlēncieni omuliešu dzīvē. Manā laikā es Omuļos biju pats pirmais, kas tika beidzis vidusskolu. Tur neviens par tālāku skološanu nedomāja. Atskaitot manu brāli Robertu. Vi- siem tur bija tāpat bez izglītības labi diezgan.

Es domāju, ka dziņu pēc izglītības mēs esam mantojuši no manas tēva mātes Marijas Vītolas, kuras dzimtā bija daudzi meklējoši ne- miera gari.

Pagastskolu sāku apmeklēt kopā ar savu vecāko brāli Konrādu, kad man bija tikai 7 gadi. Visā skolā es toreiz biju pats jaunākais. Jo tolaik skolu apmeklēja jau lieli puīši, kas tūlīn pēc skolas beigšanas gāja mācībā. Mūsu skola bija trīsgadīga. Bet tā kā tajā laikā ap mūsu skolu norisinājās kaujas, un vispār bija kara laiks, tad par tālāku skološanos tajā laikā nebija ko domāt. Mēs ar brāli nolēmām iet vēl vienu gadu pa virsu. Skolotājs Karlsons apsolija mums šo to pamā- cīt. Tā Omuļu pagastskolā pagāja mans ceturtais skolas gads, bet par to man nebija liecības.

Kad māte mani aizveda uz Valkas ģimnāziju, tad uz liecības pa- mata mani gribēja ieskaitīt 4. klasē, bet māte ar to nebija mierā. Viņa sacīja, ka tad tā, zēns jau 4 gadus skolā ir nogājis. „Labi,” tie sacīja, „mēs viņu uzņemsim 5.klasē tikai pēc eksāmena.” Man bija jāliek eksāmens dabas zinībās. Skolotājs Deiders mani eksaminēja. Uz visiem jautājumiem es zināju atbildēt, tikai uz pašu pēdējo ne: Ar ko slieka elpo? Tagad man liekas, ka šāds jautājums gan tādām zēnam nebija piemērots. Pēc teicamām atbildēm aritmētikā es tiku ieskai- tīts 5.klasē ģimnāzijā. Šinī skolā gāju tikai vienu gadu, jo nākošajā mācību gadā Valka tika sadalīta divās daļās. Mana ģimnāzija palika Igaunijā. Latvijā Jāņa Cimzes semināra telpās nodibinājās Valkas Valsts vidusskola ar direktoru Brūniņu priekšgalā. Valkas ģimnāzi- jas direktors bija Stiprais.

Šajā vidusskolā sagāju trīs gadus. Pēc tam materiālu apstākļu dēļ pārcēlos uz Rīgu. Rīgā iestājos Jaunatnes Savienības vidusskolā un Zaķusalas Emolip koku fabrikā par strādnieku. Pēc pusgada no šīs skolas izstājos, jo tur nemācīja latīņu valodu, bet es biju nodomājis studēt kādā no humanitārām fakultātēm. Ar nākošā gada janvāri pārgāju uz tajā pašā ēkā atrodošo Valsts pieaugušo vidusskolu, kur mācīja arī latīņu valodu. Līdz ar to pārgāju darbā uz armijas drēbnie- ku darbnīcu un sāku strādāt kā drēbnieks. Pēc 1, 5 gadiem šo skolu

1925.gada pavasarī teicami beidzu. Līdz ar to izstājos arī no drēbnieka darbnīcas un vasaru pavadīju tēva mājās un gatavojos rudenī iestāties augstskolā.

1925.gada rudenī iestājos Teolo- ģijas fakultātē. Studiju sākumā lielas grūtības sagādāja vācu valoda. Visa teoloģiskā literatūra bija vācu valodā, bet pēc vidusskolas beigšanas vācu valodas zināšanas bija diezgan trūcī- gas. Bet lasīt tekstus ar vārdnīcas pa- līdzību bija gandrīz neiedomājami.”

Un tā pamazām pa kripatiņai vien klāt krājis savam zināšanu pūram un līcis drošā apcirknī. Edgars Jundzis

papildinājies Šveicē – Cīrihes un Bāzeles universitātēs. 1928.gadā iegūst godalgu par darbu ”Alberta Šveicera eshatoloģiskais uzskats par Jēzus dzīvi”. 1929.gadā Latvijas luterāņu draudzes bīskaps Kārlis Irbe ordinē Edgaru Jundzi par mācītāju. Kalpojis vairākās draudzēs.

Tūlīt pēc 2. pasaules kara E.Jundzis kalpo Gulbenes draudzē, pie- vērs uzmanību baznīcas ēkai. Viņš organizē sagraudās baznīcas at- jaunošanas darbus. Pēc 6 gadiem jau viss sakārtots tik tālu, lai varētu noturēt dievkalpojumus.

Neskatoties uz to, ka nācies ciest represijās, – sodīts ar brīvības atņemšanu uz 8 gadiem un tiesību ierobežošanu vēl uz 3 gadiem, Edgars Jundzis nezaudē ticību un optimismu un gaida brīdi, kad ”kā gāju putnam gribas celties spārnos un lidot uz dzimteni.” Liktenis lēmis atgriezties pēc četriem Vorkutā pavadītiem gadiem.

Pēc atgriešanās mājās E.Jundzis turpina mācītāja gaitas Jaunpie- balgā, Ērģļos, Vecpiebalgā, Vestienā, Lejasciemā u.c., jo tas ir laiks, kad mācītāju trūkst. Aizstāvēt doktora disertāciju E.Jundzis vēlējas ārzemēs, bet VDK neļauj izbraukt no Latvijas un 1980.gadā viņš aiz- stāv disertāciju Latvijā, iegūstot teoloģijas doktora grādu.

Jundzis pievērsies arī daudzām laicīgām tēmām. Veicis pētījumus mehāniskajā fizikā, stenogrāfijā jeb ātrraksta jomā, pētījis latviešu tautas vēsturi, etnogrāfiju, seno mezglu rakstus. Te daudz darba pēt- niekiem, speciālistiem.

E.Jundža dēls Tālavs kopā ar Arno Jundzi veikuši daudzo materiā- lu, rokrakstu, manuskriptu apzināšanu. Pateicoties viņiem, grāmatā par Jaunpiebalgas baznīcu un mācītājiem nozīmīga sadaļa būs par teoloģijas doktoru profesoru Edgaru Jundzi un viņa darbību. Vēl tikai dažas atmiņas, kuras ļoti gribu publicēt ātrāk par grāmatā iz- dotām.

Mārite Krasovska atceras: „Mācītājs Edgars Jundzis, mans tēvs un Voldemārs Strauja, - tie bija vīri, uz kuru entuziasmu turējās baz- nīca.” Ieklausoties tēva un atnācēju sarunās, Mārite bija pamanījusi, ka šajos vīros bija ticība pārmaiņām. Par to liecināja teiciens, ka „uz šādas māla pikas jau nu pasaule ilgi nevar pastāvēt”.

Māra Goba:

„Mūsu mājās mācītājs bija gaidīts viesis, jo mans tēvs – ticīgs cil- vēks – visus padomju gadus neatteicās no Dieva un centās saglabāt baznīcu. Atceros, ka tēvs kopā ar brāļiem lika sietus baznīcas logiem priekšā, lai tos nedauzītu laukā. Manas pirmās atmiņas par mācītāju saistās ar kādiem ļoti klusiem Ziemassvētkiem. Varēju būt 7-8 gadus veca. Baznīcā bijām 4 – mācītājs, tēvs, māte un es. Notiekošais at- stāja dziļu iespaidu uz mūsu – plašās telpas, svecītes, noslēpums, ko nedrīkstēja nevienam stāstīt. Tāpat ar mācītāja svētību tiku krustīta es, mani brāļu bērni. Dažas krustības notika tieši mūsu mājās. Tas bija aizraujoši bērniem. Kad biju jau vidusskolnieces vecumā, tad mācītāju vērtēju no citas puses – sarunas interesantas un dziļas par lietām, kuras vēl nesaprātu, bet nojautu, ka runātais pārliecināts par to, ko saka. Mani pārsteidza tas, ka mācītājs zināja tik daudz valodu- laikam 7, lasa lekcijas ārzemēs. Likās, tāds vienkāršs vīrs. Un varēju tikai brīnīties, kā to visu var – būt patiess, vienkāršs, saprotošs un gudrs reizē.”

Vēsma Johansone

Izvilums no Jaunpiebalgas pagasta bibliotēkas 2006.gada darba atskaides

Veiksmīgs un radošs Jaunpiebalgas pagasta bibliotēkā bija 2006.gads. Vislielākais darbs tika ieguldīts, strādājot pie fonda attīrīšanas un turpinot tā rekatalogizāciju. Gada sākumā projekta „*Valsts vienotā bibliotēku sistēma*” ietvaros saņēmām 2 jaunus jaudīgus datorus.

Bibliotēkā ir jauka tipa krājums. Tajā pašreiz ir 26,5 tūkstoši dažādu izdevumu, 36 nosaukumu laikraksti un žurnāli, 6 datori, no tiem 5 ar tiešo interneta pieslēgumu un IIS ALISE, kurā tiek veidots grāmatu elektroniskais katalogs, skolēnu zinātnisko darbu un novadpētniecības datu bāzes, 2 printeri, skeneris, kopētājs, DVD rakstošā iekārta.

Augusta sākumā piedalījāmies 2 dienu pieredzes braucienā uz Sāmsalu Igaunijā, kurā bija iespēja iepazīties ar Kaali pagasta bibliotēkas un Kurasāres CB darbu, kā arī ar kultūrvēsturiskiem objektiem.

13. „*Piebalgas novada kultūras svētkos*”, kuri 2006.gadā norisinājās Kaivē, tika nolasīts referāts „Mūsu pagasta runasvīrs Ķencis”.

Atbalstītie un realizētie projekti

Trešo gadu tika atbalstīts projekts „**Jaunāko grāmatu iegāde Jaunpiebalgas pagasta bibliotēkā**”.

Ceturto gadu piedalījāmies KKF lasīšanas veicināšanas mērķprogrammā „**Bērnu žūrija**”.

Pavasārī Cēsu rajona padome izsludināja projektu konkursu „*Iedzīvotāju iniciatīvas un mūžizglītības iespēju veicināšana Cēsu rajonā*”. Tajā tika atbalstīts arī mūsu bibliotekāru iesniegtais projekts „**Piebalgas novada vēstures apzināšana un iedzīvotāju izglītošana Jaunpiebalgas pagasta bibliotēkā**”.

Darba skaitliskie rādītāji: lietotāji- 670, apmeklējums – 11966, izsniegums - 30682.

Bibliotēku mazāk apmeklē bērni, jo pagastā jau 10 gadus ir neapmierinoša demogrāfiskā situācija, kā arī tendence vairāk laika pavadīt pie datora un televizora, nekā lasīt.

Izsniegta 2223 uzziņas, tai skaitā bērniem- 1790, rakstiski- 28, elektroniski- 141.

Vidējais apmeklējumu skaits Jaunpiebalgas pagasta bibliotēkā uz vienu lietotāju- 22.

Dokumentu skaits uz 1 lasītāju- 40.

Vienam bibliotēkas darbiniekam vidēji nākas apkalpot 223 lasītājus.

Izsniegums uz 1 darbinieku ir 14215.

Darbs ar lasītājiem

Aprīlī lasītājus aicinājām piedalīties vairākos *Bibliotēku nedēļas* pasākumos, tai skaitā notika tikšanās ar rakstnieku **Ēriku Hānbergu** un izdevniecības „Pils” darbiniekiem. Bija arī grāmatu galds un videofilmas par dzejnieci Bronislavu Martuževu skatīšanās.

Tika veidotas 135 izstādes ievērojamiem cilvēkiem un nozīmīgiem sabiedriskiem notikumiem, atceres dienām: „Barikāžu dienas atceroties”, „25.marts- latviešu tautas melnā diena”, „Adventes svecēm ir daudz krāsu”, „Saudzēsim savu visdārgāko- veselību” u.c.

Bērniem notikušas pārrunas par novadu un novadniekiem, rakstniekiem un jaunāko literatūru, ekskursijas pa bibliotēku, iepazīstināšana ar tās sniegtajiem pakalpojumiem un fondu.

Lielāko daļu no izsnieguma bērnu nodaļā sastāda laikraksti. Tas tikai liecina par to, ka bērnus vairāk aizrauj viņiem adresētajos žurnālos propagandētā masu popkultūra. Taču ir arī bērni, kuri cenšas izlasīt visas jaunākās grāmatas.

Šķiet, ka obligātās literatūras lasīšana vairs nav modē- vai nu tai neatliek laika, vai nu bērni ir sapratuši, ka vasarā ir jēga izlasīt tikai lielos, apjomīgos darbus- romānus, lugas, jo dzejoļi ir publicēti mācību grāmatās, vai arī citas grāmatas un datorspēles liekas saistošākas un interesantākas.

Finansējums

Jaunpiebalgas pagasta bibliotēkas finansējums no pagasta pašvaldības 2006.gadā – Ls 12 412,68 (2005.gadā Ls 11061,-). Ir palielinājušies izdevumi jauno tehnoloģiju uzturēšanai (Ls 1030,-) un kancelejas precēm, kā arī algām un nodokļiem.Grāmatu un periodi-

kas iegādei izlietoti Ls 1732,86 (270 grāmatas par Ls 927,37 un 31 preses izdevumi par Ls 805,49).

Par bibliotēkā sniegtajiem maksas pakalpojumiem ir iekasēti 607,19 Ls.

No Cēsu rajona pašvaldības bibliotēkas budžetā tika ieskaitīti 180 Ls projekta „*Piebalgas novada vēstures apzināšana un iedzīvotāju izglītošana Jaunpiebalgas pagasta bibliotēkā*”.

Kopā Jaunpiebalgas pagasta bibliotēkā 2006.gadā bija – 12845 Ls lieli ieņēmumi un arī izdevumi.

Novadpētniecība

Kā vienmēr, arī 2006.gadā liels darbs tika veikts pie novadpētniecības materiālu vākšanas un noformēšanas. Tas, kā zināms, tiek veikts regulāri un sistemātiski. Tā kā Cēsu rajona padome atbalstīja projektu „*Piebalgas novada vēstures apzināšana un iedzīvotāju izglītošana Jaunpiebalgas pagasta bibliotēkā*”, radās iespēja visus novadpētniecības materiālus ievietot plastmasas kabatiņās, lai tie ātri nenolietojas, un tika izveidotas 28 jaunas tematiskās mapes par novadu. Tagad kopā ir vienādi noformētas 78 mapes un jauna vieta, kur tās glabājas.

Bibliotēkas automatizācija un pakalpojumi

Bibliotēkā ir 5 internetam pieslēgti datori, no kuriem 4 atvēlēti lietotājiem un tas nenoliedzami piesaista jaunus apmeklētājus, jo nav jāgaida garās rindās, sevišķi pēcpusdienās un skolēnu brīvlaikos. 2006.gadā apmeklētāji datorus lietojuši mazliet vairāk nekā 2005.gadā- 2637 reizes (2005.gadā- 2462). Kopš bibliotēkā ir 6 datori, ir uzlabojusies datorpakalpojumu sniegšana lietotājiem, taču brīvdienās rindas veidojas joprojām.

2006.gadā tika izveidoti ap 4,5 tūkstoši elektroniskie grāmatu apraksti, no tiem ap 4 tūkstoši rekatalogizējamajiem izdevumiem. Kopā elektroniskajā katalogā ir 7316 apraksti, 8988 eksemplāri jeb 34% no kopējā fonda.

Grāmatu nodrošinājums uz 1 lasītāju bibliotēkā ir 40 vienības.

Lai apmierinātu vidusskolēnu un studentu pieprasījumus, pēc iespējas vairāk iegādājamies dažādu nozaru literatūru, kura noder mācībām. Taču šobrīd grāmatu tirgū ir tik liels piedāvājums, ka ar mūsu budžetu iegādāties visu lasītāju interesējošo literatūru nevaram.

Tāpēc, lai lietotājiem palīdzētu, izmantojam SBA (Starpbibliotēku abonements). Visbiežāk ar vajadzīgajiem izdevumiem izpalīdz LNB un Cēsu Centrālā bibliotēka. 2006.gadā SBA kārtā esam saņēmuši 36 izdevumus, bet izsnieguši- 7.

Secinājumi

Uzskatu, ka visiem bibliotēkas darbiniekiem jāprot strādāt ar datoru un IT ALISI . Pie mums tā nav, un tas slikti ietekmē bibliotekāro apkalpošanu, darbu ar lasītājiem, fondu, īpaši domājot par to, ka 2007.gadā būs bibliotēkas akreditācija. Ne viss šajā jomā atkarīgs no bibliotekāriem. **Pagasta pašvaldībai būtu nepieciešams mainīt kadru politiku bibliotēkā;** tiem bibliotekāriem, kuriem tas nepieciešams, jāapmeklē profesionālās pilnveides kursi un datorkursi; fonds ar jaunāko literatūru ir jāpapildina visās nozarēs; aktīvāk jāsadarbojas ar Jaunpiebalgas pašvaldību, kultūras namu, tautskolu pasākumu rīkošanā; jāuzlabo sadarbība ar Cēsu Centrālo bibliotēku datu apmaiņas jomā.

Baiba Logina, Jaunpiebalgas pagasta bibliotēkas vadītāja

Ik katrai dienai Jaunā gadā kā jaunam, skaistam sapnim būt, Un katram sapnim, katrai dienai par dzīves īstenību kļūt!

Ir sācies jauns mežsaimnieciskais gads. Paldies visiem tiem īpašniekiem, kuri godprātīgi pildījuši savu meža saimnieka pienākumu 2006.gadā – iestādījuši jaunu mežu, kopuši jaunaudzes, atjaunojuši aizaugušās robežstigas, sagatavojuši augsni jaunajiem meža stādījumiem u.c.!

Mūsu galvenā rūpe kā vienmēr – jaunais mežs.

Jaunpiebalgas pagastā 2006.gadā mežs ir atjaunots 103,7ha platībā. Prieks, ka izcirtumu platības samazinās, ka kopjāt mežu un domājat par meža nākotnes vērtību.

Par šo gadu. Visiem meža īpašniekiem līdz pavasarim izsūtīsim atgādinājumu vēstules par termiņā obligāti atjaunojamām platībām. Tas nozīmē, ka, ja vēlaties izcirtumā iestādīt augstvērtīgus stādus, ir pēdējais brīdis pasūtīt stādāmo materiālu kādā kokaudzētavā. Ja noskatījāt skaistus stādīņus savā zemē, tad jānāk uz mežniecību iesniegt pieteikumu stādāmā materiāla izcelsmes reģistrēšanai. Apliecinājumu mežiem izsniedz Valsts meža dienesta Meža reprodutīvā materiāla kontroles inspektori. Tāpēc svarīgi ir šo pieteikumu iesniegt pirms mežņu ievākšanas un stādīšanas. Tā kā ar 2005.gadu ir sācies valsts atbalsts stādītājās meža platībās, tad meža īpašniekam šis apliecinājums mežiem un arī stādāmā materiāla sertifikāti, pavadzīmes (ja stādi ir pirkti kokaudzētavā) ir jāuzglabā un jāiesniedz mežniecībā. Šie dokumenti kalpo par pamatu meža atjaunošanā izmantotā meža reprodutīvā materiāla izcelsmes pierādīšanai un ir nepieciešami, lai varētu pretendēt uz valsts paredzēto atbalstu mākslīgi atjaunotajās platībās pieteicās astoņi Jaunpiebalgas pagasta meža īpašnieki. Atbalsts (75Ls/ha) bija paredzēts par kopšanu mežaudzēs, kuras atzītas par mākslīgi atjaunotām no 2000.līdz 2005.gadam. Šogad tās varētu būt no 2001.līdz 2006.gadam mākslīgi atjaunotās platības. Lūdzam sekot līdz informācijai, izkopt šogad savas jaunās mežaudzes un nenokavēt rudenī pieteikšanās termiņus, kas joprojām ir īsi. Ne visiem iespējamiem pretendentiem varam piezvanīt tā iemesla pēc, ka nav attiecīgu telefona numuru. Skaistas egļu jaunaudzes noteikti aug Baltiņu pusē, lūdzu, piesakieties rudenī! Arī pārējiem īpašniekiem vasaras otrā pusē (vai arī tagad) būtu nepieciešams izkopt jaunaudzes, lai saglabātu vērtīgākās skuju koku sugas. Tagad bezsniega apstākļos pārbaudiet savas jaunaudzes, pārliicināties, ka, ja šogad neizkopsit, tad dažs labs stādījums pārvērtīsies par mazvērtīgāku lapu koku audzi.

2006.gadā valsts atbalsts (200Ls/ha) bija arī par sausuma radītajiem zaudējumiem 2006.gada stādījumos, un arī šeit noteicošie dokumenti bija šie stādu sertifikāti, mežņu apliecinājumi, protams, zemesgrāmatu akts. Uz šo atbalstu pieteicās tikai četri Jaunpiebalgas pagasta meža īpašnieki. Vai tikai pie četriem saimniekiem stāda un audzē augstvērtīgu mežu?

Jaunaudžu kopšanas nepieciešamība cieši savijas ar paredzētajiem Eiropas Savienības atbalsta maksājumiem mežsaimniecībai. Šogad plānots, ka būs atbalsta maksājumi ne tikai par mākslīgi atjaunotām platībām kopšanu, bet arī dabiski ieaudzētājās platībās. Joprojām būs iespējams saņemt atbalstu meža atjaunošanai pēc dabas katastrofām, atbalsta summa paredzēta lielāka nekā iepriekšējos gados. Projektu izgatavošana ir iespējama arī mežniecībā. Jāatgādina, ka, pretendējot uz ES atbalsta maksājumiem, vispirms jāsaņemto no jaunesniedz paredzētie dokumenti un tikai pēc to apstiprināšanas varēsīt sākt gatavot augsni un stādīt mežu.

Informēju arī, ka interesenti mežniecībā var saņemt 2007.gada "Čiekura" l. numuru. Numurā īsumā apskatītas svarīgākās izmaiņas noteikumos par koku ciršanu meža zemēs, tēma par mežaudzes koku galvenās ražas ievākšanu, ir skaists meža darbu kalendārs visiem gadalaikiem un apskatīti citi interesanti notikumi.

Esiet laipni aicināti mežniecībā iesniegt pārskatus par 2006.gadā saņemtajiem apliecinājumiem (termiņš 01.02.2007.)! Lai jums veicas!

Inga Lūsa, Piebalgas mežniecības mežziņa vietniece

Mazo vokālistu konkursa „Piebalgas Čālis – 2007” nolikums

Mērķis:	Veicināt pirmsskolas vecuma bērnu muzikālo spēju attīstību, izvirzīt uz pusfinālu Cēsīs.
Organizētājs:	Jaunpiebalgas kultūras nams Pārsla Jansone - mob.tel.26178257 Liesma Ozola – mob.tel.28334996
Dalībnieki:	Konkursā var piedalīties bērni līdz 5 g. vecumam (ieskaitot).
Repertuārs:	Repertuārā jāiekļauj 2 dziesmas pēc brīvas izvēles, dziesmām jāatbilst izpildītāja vecuma un balss spējām. Konkursanti drīkst izpildīt dziesmas gan a capella, gan mūzikas instrumentu, gan fonogrammu pavadījumā.
Konkursa norise un laiki:	Konkurss notiek 2007.gada 10.februārī plkst.14.00 Jaunpiebalgas kultūras namā.
Vērtēšana:	Konkursa dalībnieku sniegumu vērtē kompetenta žūrija.
Pieteikumi:	Dalībnieki tiek reģistrēti pēc pieteikuma anketām – tās ir pieejamas bērnu darza grupiņās, pie pagasta sekretāres un kultūras namā. Pieteikuma anketas nodot līdz 2007.gada 6. februārim kultūras namā.
Mēģinājumi:	Pirmais mēģinājums kultūras namā 1. februārī no plkst.15.00 līdz 17.00. Par pārējiem mēģinājumiem informēsim!!!

Veiksmīgu un radošu darbu, gatavojot „mazos čāļus” konkursam!!!

Tautas vagaru sarunas pie apalā galda, un ko domā viens lauku pāķis

Kalēja kungs. – Cienījamie kolēģi, mums priekšā vēl ir daudz darba, tomēr drīz vien iestāsies Jaunais gads, un es domāju, ka būtu pienācis laiks veltīt svētku novēlējumus mūsu dārgajiem vēlētājiem. Lūdzu šo procedūru neievilkt garumā, jo mūs gaida svētku mielasts „māmuļā”, kur galdu klājis neviens cits kā Saullēkta kungs, un galvenais – neaizkavēsim mūsu kasierīti, lai viņa varētu laicīgi izmaksāt mums pienākošos gada prēmiju.

Lūdzu, Atslēdznieka kungs!

– Vai gada prēmija būs iepriekšējās gada prēmijas apjomā, ņemot vērā in ācijas koeficientu?

– Jums jau nu būtu grēks žēloties par naudas trūkumu, bet attiecībā uz jautājumu- pagaidām vēl jau tik nabagi neesam, un in ācijā arī vēl apkarot netaisāmies, tā kā prēmija būs pēdējo 12 mēnešu algas apmērā.

Atslēdznieka kungs. – Kas santīmu pie santīma neliek, pie lata netiek.

– Varbūt Jūs arī sāksiet, godātais kolēģi?

– Godātie vēlētāji! Jūs jau zināt, ka es strādāju 48 stundas dienā, sakarā ar to novēlu Jums Jaunajā gadā strādāt ne vairāk kā 24 stundas! Kā ceļu virsvagars veltīšu Jums šādas dziesmu rindas: „Brauciet lēnāk pār tiltu, draugi, brauciet lēnāk pār tiltu, draugi. Un neiekrīti, un neiekrīti, kādā bedrē neiekrīti!” Bedrē ir ceļa sākums un gals, un jo ilgāk šis jautājums būs aktuāls, jo ilgāk mēs būsīm kopā!

– Lūdzu, Ivanova kungs!

– Dārgie vēlētāji, mūs partij vsegda ir par mier un līdztiesīb, ko arī Jums novēl. Tā kā esam Eiropas Savienības sastāvā, tad sacīš sav diž, tautieš dziesm vārd: „Moi adres, ne dom i ne uļica, moi adres Eiro

Sajuz.” Ivanova kungs jūtu pārpilns turpina: „Široka strana maja radnaja, mnoga vņei padušek, prastiņej. Ja drugoī takoi strani ņezna-ju, gđje tak mnoga maļenkih{ cenzūra }

Zālē iestājas kapa klusums.

Kalēja kungs. – Nu gan Jūs, kolēģi, pārcentāties!

Trubadūra kungs čukstus jautā **Virscilvēka kungam:** „Kas tad šim? Galīgi nojūdzes?” – „Tak nē, viņš forštatē atvēris bordeli, un tagad nebeidz vien priecāties.”

Kalēja kungs. – Es redzu, ka Virscilvēka kungs ir gatavs Jaunga-da vēlējumam.

Virscilvēka kungs. – Mūsu partija bija, ir un būs, arī mūsu so-lījumi par Latvijas valsts un katra pilsoņa labklājību bija, ir un būs. Pirmkārt, novēlu visiem Iekšlietu sistēmas darbiniekiem sapratni sakarā ar gaidāmo privatizācijas procesa uzsākšanu. Diemžēl citu at-tīstības ceļu es nesaskatu, un kaut uz kruķiem, bet savu es panākšu. Visiem pilsoņiem novēlu – ticiet, un mēs Jums varēsim atkal solīt!!!

Kalēja kungs. – Godātais kolēģi! Jūs nu gan laicīgi esat uzsācis priekšvēlēšanas kampaņu.

Tā kā Batjka ir novārtījis ziepes, tad kā nākošo lūgšu Trubadūra kungu.

Trubadūra kungs. –Tautieši, novēlu Jums Kuiļa gadā nebūt tik lielām cūkām kā šai zālē sēdošie, bet gan būt maziem, apaļīgiem si-vēntiņiem, kuri, galvu nepaceldami, rakņāsies pa mūsu senču zemīti, meklējot kādu saknīti, ko apēst. Tomēr ņemiet vērā, nav vairs tā kā vecos laikos, kad kāva tās lielākās un treknākās, tagad pirmām kār-

tām apkauj tās liesākās.

Kaut gan mums neiet ar sociāli ekonomisko jautājumu risināšanu, toties tautas nacionālās intereses mēs politiski pārstāvēsim arī turp-māk.

Miesnieka kungs, klusi jautā Kalējam. – Ko tu neko nesaki? Par neslavas celšanu viņu būtu tiesā jāiesūdz.

Kalēja kungs tikpat klusi atbild. –Suņi rej, bet karavāna dodas tālāk.

Kalēja kungs. – Nu, tik lielas un resnas cūkas jau mēs neesam, ir arī bijušas treknākas, un, Trubadūra kungs, Jūs jau arī tads liesāks izskatāties.

Labi, turpināsim! Kā nākošo lūgšu Baņķiera kungu.

Baņķiera kungs. – Katrs ir jauns tik, cik viņš jūtas. Mūsu partija ir jauna, un mēs paši esam jauni. Mūsu sirdīs kvēlo cīņas gars, mēs turpināsim neatlaidīgi cīnīties pret korupciju un valsts izsaimnieko-šanu, kaut arī tādēļ nākas novārtā atstāt citus ekonomiskos, sociālos un politiskos jautājumus. Kaut arī mūsu valstī ar katru gadu vidējais iedzīvotāju vecums palielinās, tomēr es novēlu- dzīvot ar jaunības garu, jo iztikas mūsu miesai kļūs arvien mazāk.

Es uzskatu, ka būtu jāievieto vēl trīs virsvagara amati: korupcijas novēršanas, valsts izsaimniekošanas un aviācijas. Ja pirmie divi vēl varētu nebūt, tad trešajam būtu jābūt noteikti, jo mans moto ir:

„Kam lemts lidot, tam nebūs pa zemi rāpot.”

Lielmežnieks

„Bērnu žūrija – 2006”

Jūlijā Jaun-piebalgas pagasta bibliotēkā tika dots starts „Bērnu žūri-jai”. Četrās vecuma grupās bija iespēja lasīt un vērtēt jau-nākās grāmatas. Par lasīšanas ekspertiem

kļuva 36 skolēni. Par labākajām grāmatām šī projekta ietvaros tika atzītas:

- 1.-2. klasei – Stāraste M. „Pasakaini sniegi snieg”.
- 3.-4. klasei – Cielēna M. „Ņau un Murr”.
- 5.-7. klasei – Rungulis M. „Gliemežvāks”.
- 8.-9. klasei – Hofmane M. „Stravaganza: Masku pilsēta”.

Paldies visiem lasīšanas dalībniekiem! Sevišķi čakli lasītāji bija Krista un Egita Spirģes, Agnese un Alise Smilgas, Armanda Azace. Gribu uzslavēt arī Jaunpiebalgas vidusskolas 2.a klasi, kur „Bērnu žūrijas” darbā bija iesaistījušies pilnīgi visi skolēni. Paldies Jaun-piebalgas vidusskolas skolotājām, kuras atbalstīja bibliotēku šajā lasīšanas akcijā!

Anita Auziņa

09.01.2007. notika rajona vides projektu olimpiāde Cēsīs. Jaun-piebalgas vidusskolas skolniece **Zelda Althabere** 8. b kl., ieguva 1. vietu un **Liene Šakina**, 10. kl., 3. vietu.

Gribu pateikt lielu paldies visiem, kas palīdzēja mums šajā grūtajā darbā ar savu padomu, materiāliem, labu vārdu un neatteica palīdzību:

Baibai Lasmanei, Intai Šakinai, Ivaram Alksnītim, Jānim Rubenim, Maijai Kīķerei, Anitai Auziņai, Jurim Pīcam, Jānim Ozoliņam, Aināram Intenbergam, Artim Beķerim, Daigai Lei-manai, Maijai Elstai, Ingai Lūsai.

Skolotājs **Arnis Ratiņš**

Skolas ziņas

Jaunpiebalgas vidusskolas 5.-12.klašu skolēni, kuri 2006./2007. mācību gada 1. semestri beidza ar labām un teicamām sekmēm -

Elvis Elksnis, Lelde Putniņa – 5. kl.; Atis Grīnbergs, Lau-ma Makare, Jānis Podiņš –6.a kl.; Agnese Smilga – 6.b kl.; Zane Alksnīte, Armands Dzenža, Sabīne Rubene – 7.a kl.; Lāsma Alksnīte, Alise Apsīte, Sandra Briede, Matīss Elk-snis, Natālija Jankovska, Krista Krūmiņa, Mārtiņš Kīķeris, Sintija Posse, Lāsma Tinkuse, Agnese Vietniece –7.b kl.; Alise Ozola, Daumants Lūsa, Aiga Dzenža –8.a kl.; Liene Alksnīte – 8.b kl.; Guna Maļugina, Rasa Ontužāne, Tomass Ulmis –9.a kl.; Kristīne Akimova, Ieva Jakobija, Baiba Po-diņa, Iveta Zaķe – 9.b kl.; Liene Šakina, Ieva Lorence, Evita Rusova, Kristaps Lācgalvs – 10. kl.; Nora Cābe, Eva Matīsa, Madara Ontužāne –11. kl.; Katrīna Ahmetova, Elīna Poste, Ieva Zariņa –12. kl.

Dažādu paaudžu vokālistu konkursa

„Mēs tiksimies martā” nolikums

Organizētājs:	Jaunpiebalgas kultūras nams Pārslas Jansone – mob.tel. 26178257 Liesma Ozola – mob.tel. 28334996
Dalībnieki:	Konkursā aicināti piedalīties visi dziedošie piebaldzēni, kuri vecāki par 5 gadiem.
Repertuārs:	Repertuārā jāiekļauj 1 dziesma pēc brīvas izvēles latviešu valodā, dziesmām jāatbilst izpildītāja vecuma un balss spējām. Konkursanti drīkst izpildīt dziesmas gan a capella, gan mūzikas instrumentu, gan fonogrammu pavadījumā. Muzikālais pavadījums tiks nodrošināts kultūras namā.
Konkursa norise un laiki:	Konkurss notiek 2007. gada 17. martā plkst. 19.00 Jaunpiebalgas kultūras namā.
Vērtēšana:	Konkursanti tiks iedalīti vecuma grupās: • No 5 g.v. – 10 g.v. • 11 g.v. – 15 g.v. • 16 g.v. – 20 g.v. • No 21 g.v. līdz Konkursa dalībnieku sniegumu vērtēs kompetenta žūrija. Visi tie, kuri grib uzdziedāt ārpus konkursa (dueti, ģimenes ansambļi, sieviešu ansambļi, vīriešu ansambļi utt.).
Pieteikumi:	Pieteikties pa telefonu: K.n. - 4162182 Pārslai – 26178257 Liesmai – 28334996
Mēģinājumi:	Pirmais mēģinājums kultūras namā 1. martā no plkst. 16.00 līdz 18.00. Līdzī jāņem dziesmas ieraksts vai notis.
Uzvarētāji:	Labākais no katras grupas tiks izvirzīts Piebalgas novada vokālistu konkursam „Piebalgas balsis”!

Veiksmīgu un radošu darbu, gatavojoties konkursam!!!

BJTS „Saule”

(bērnu un jauniešu talantu studija)

Turpina darbu un aicina apmeklēt šādas nodarbības:

Vokālās – dziedāšanu

- No 3 gadu vecuma
- No 14 gadu vecuma

Sarīkojumu dejas (pieaugušajiem)

- pirmdienās – 19.00

Sarīkojumu dejas (jaunāko kl. skolēniem)

- otrdienās – 16.00

Ritmiku

- trešdienās – 16.30

Sarīkojumu dejas (jauniešiem)

- trešdienās – 18.00

Ģitāras spēli (iesācējiem)

- individuāli noteiktajā laikā.

Nodarbības notiek Jaunpiebalgas kultūras namā otrajā stāvā – mazajā zālē. Iepriekš piesakoties, nodarbībās var piedalīties jebkurš interesents, kā arī izvēlēties sev piemērotu laiku. Samaksa par katru nodarbību uz vietas (diferencēta).

Vēlētos saņemt arī ieteikumus, ar kādām nodarbībām papildināt piedāvājumu.

Pieteikšanās un informācija pie studijas vadītājas

Dzintras Rozentāles:

tel. 4162228, mob. 26316867

No mazās veiksmes grāmatiņas

Valodas par **melniem kaķiem** kļūst visā pasaulē. Vairums nostāstu vēsta, ka no šiem dzīvniekiem ir jāturas pa gabalu, taču pastāv arī uzskats, ka pieklīdis melns kaķis atnesīs veiksmi. Tikai nelaidiet viņu projām, jo līdz ar kaķi jūs pametīs arī veiksmē!

###

Truša ķepa, īpaši kreisā pakaļkāja ir sens veiksmes amulets. Cilvēki tai piedēvējuši maģiskas īpašības, jo trusis lēcienā zemi skar vispirms ar spēcīgajām pakaļkājām.

Mazās cūcibiņas... (Cha – cha – cha!)

Kāda sieviete lielveikalā pie kases gatavojas maksāt. Atver somiņu, kasieris ierauga tajā televizora pulti. Pamanījusi kasiera izbrīnīto skatienu, sieviete paskaidro: “Redzat, mans vīrs atteicās nākt līdz uz veikaliem, tad nu es nolēmu viņam atdarīt ar mazu cūcību.”

@ @ @

Uz ielas stūra stāv ubags ar cepuri rokā. Garām iet eleganti ģērbies kungs. Pamanījis ubagu un atpazinis, apstājas: “Hello, Džim! Tavi bijušie kolēģi joprojām ir sajūsmā par to, cik vīrišķīgi tu toreiz izteici savu viedokli šefam.”

@ @ @

Vīrs ar Ls 5 atnāk piedzēries mājās. Nākamajā dienā pieceļas, domā – vajag salāpīties – un taustās pa savām kabatām, bet Ls 5 nav! Aiziet uz kūti, paņem zosi, pārdod tirgū un atkal atnāk mājās piedzēries.

Sieva viņam jautā:

-Mīļais, vai neesi redzējis zosi?

- Zoss aizlidoja uz siltajām zemēm, bet, ja tu daudz grābstiesies pa manām kabatām, tad arī āzis dosies uz kalniem!

Dīvainie datorvīrusi

Kā zināms, lielākās briesmas jebkura datorlietotāja darbā ir datorvīrusi. Tomēr daži no tiem ir samērā nekaitīgi, pat jautri.

Žēlsirdīgais vīruss – neļauj izdzēst nevienu jau izveidotu failu, pat ļoti vecus ne. Nepatīkami.

Birokrātiskais vīruss – datora cieta disku sadala neskaitāmās apakšdirektorijās, kas, protams, nedaudz traucē, ja vēlies atrast vajadzīgo dokumentu.

Lielās kaudzes vīruss – reizi pāris dienās mēdz nobirdināt uz ekrāna esošo informāciju vienā lielā kaudzē ekrāna apakšā.

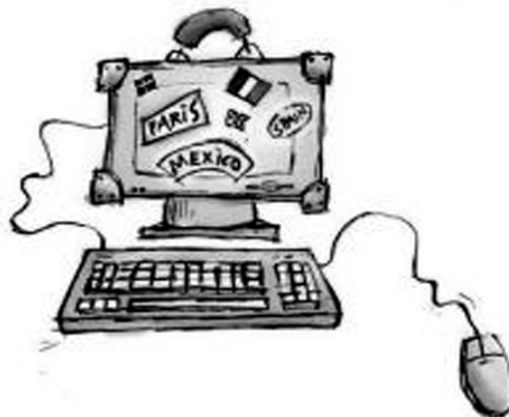
Varavīksnes vīruss – jebkurš attēls uz datora ekrāna reizi dažās dienās strauji un kardināli maina krāsu. Atgrieziet melnbaltu ir visai sarežģīti.

@ @ @

Sieviete lūdz ārsta konsultāciju:

– Mans septiņpadsmitgadīgais dēls tik ļoti aizrāvies ar datoru, ka pat guļ pie tā. Vai eksistē līdzekļi, ar kuriem varētu viņu no tā atradināt?

Ārsts: – Jā – alkohols, sievietes....

*Ievij savas dzīves prieku
Saules pavedienā,
Lai ar viņas pieskārienu
Varī starot dienā!*

60

Jānis Smilgins 10.02.1947. Priežu iela 14

65

Ausma Ināra Biseniece 27.02.1942. Saulgrieži

Lilita Burbo 11.02.1942. Abrupe 1

Velta Laukubriede 05.02.1942. Pasta iela 3

Vija Strazde 01.02.1942. Gaujmalas

Aina Šolomicka 07.02.1942. Gaujas iela 32

70

Laimons Abucis 08.02.1937. Mācītājmuiža 7

Ilga Bobrova 20.02.1937. Gaujas iela 27A-4

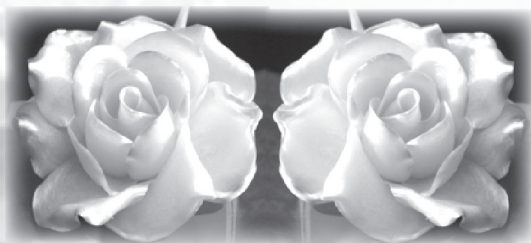
Imants Brezinskis 10.02.1937. Brāļu Kaudzīšu iela 2

Aloizijs Duļbinskis 24.02.1937. Kalna Abrupi

Voldemārs Gutbergs 04.02.1937. Stacijas iela 9-1

Kārlis Kažociņš 09.02.1937. Kalna Ilzēni

Jevgēnija Koržaka 21.02.1937. Jaunnaudēji

75

Velta Valentina Eglīte 28.02.1932. Emīla Dārziņa iela 26

Gaida Rubene 10.02.1932. Gaujas iela 11-5

Zinaīda Sprince 15.02.1932. Dārza iela 4-18

80

Ausma Elsiņa 14.02.1927. Gaujas iela 52-1

85

Austra Krūmiņa 28.02.1922. Emīla Dārziņa iela 20

91

Viktorija Ērgle 25.02.1916. Lejas Stalkas

92

Herta Knekse 18.02.1915. Rūpniecības iela 2-4

94

Milda Paldere 28.02.1913. Pura Vieķešes

Apsveicam februāra jubilārus!

Pasākumi Jaunpiebalgas kultūras namā februārī – martā

3. februārī – plkst. 17.00

Muzikāli teatrāls uzvedums 2 daļās

1. daļa – „Rūķu pasaka” – pēc Margaritas Stārastes pasaku motīviem.

Pasaku izrāda Jaunpiebalgas mūzikas skolas vokālais ansamblis „Žagariņi”.

2. daļa – „Tev, manu bērniņ” – šūpļu dziesmas jums dziedās „Žagariņu māmiņas”

Ieejas biļete uz koncertu – 0,50 Ls

Pēc koncerta – diskotēka – Dj Dzintars

Ieejas biļete uz diskotēku – 1,50 Ls

10. februārī – plkst. 14.00

Mazo vokālistu konkurss „Piebalgas Cālis – 2007”

Ieeja – bezmaksas

17. februārī – plkst. 20.00 –

Zemnieku, mežinieku, mednieku balle- groziņvakars.

Spēlēs grupa „Pagrabs” no Aizkraukles

Ieejas biļete – 1,50 Ls

Ar ielūgumiem – bezmaksas

24. februārī –

O. Vāliņa piemiņas atceres pasākums.

Plkst. 13.00 – piemiņas brīdis kapos

Plkst. 14.00 – „Deju grozs” – jaunrades deju konkurss – piedalās deju kolektīvi no Cēsu rajona.

10. martā –

Mūzikas un mākslas skolas 20 gadu jubilejas koncerts (sekojiet reklāmai)

**Vēējam vijole raud lūdzi...
Arī tādas var būt cūku bēres Jaunpiebalgā.**

Apsveikums

Jaunpiebalgas pasta priekšniece **Maruta Kažociņa** novēl jaunpiebaldzēniem daudz veiksmes Jaunajā – 2007. – gadā:

*„Kaut kas jau dzimst un top,
Un plaukst, un zied...
Tik lai prieks ir Jaunā gada ceļā
Un raizes lai nav jāsastop!”*

(Redakcija atvainojas par kļūmi, jo apsveikumam vajadzēja būt publicētam iepriekšējā numurā)

Paziņojumi

12. februārī plkst.11.30 Jaunpiebalgas pagasta padomes telpās Valsts sociālās apdrošināšanas Cēsu nodaļa organizē lekciju par izmaiņām pensiju un pabalstu jautājumos. Atbildēs uz klausītāju jautājumiem.

.....
Vetārste **Anna Mackeviča** Jaunpiebalgā būs sastopama **10., 11. un 24., 25.februārī**. Tālr. **29409709**

*Tev, zeme, atdodu
Es sevi visu,
Vien saknes atstāju,
Lai izdzen jaunu asnu!*

Aizsaulē aizgājis
Jānis Drulle 52 gadu vecumā.

Izsakām līdzjūtību tuviniekiem!

JAUNPIEBALGAS PAGASTA PAŠVALDĪBAS IZDEVUMS

Redakcija: **Zane Althabere** tālr. 4162437 (darbā), 26345624 (mob.)

Vēsma Johansone tālr. 4162582 (mājās),
26615072 (mob.), e-pasts biblio@jvdc.edu.lv

Mājas lapas adrese <http://www.jaunpiebalga.lv>

Par skaitļu un faktu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstu atbild autors.

Publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.

Pārpublicēšanas vai citēšanas gadījumā atsauce ir obligāta.

Iespiests SIA “Madonas poligrāfists”.